

DOSSIERNo.: OD 1128

NAAM: COMMUNISME IN JOEGO-SLAVIE.

Uit		In	Uit		In	Uit		In	Uit		In
Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum
4/10 '40	4	6/10									
6/10	2/8	28/10									
28/10	4	1/11									
0/12 '49	C	9/2									
2/3	4	4/3									
21/3	109/4	22/3									
2/5	Comp	5/5									
7/17 '52	C	26/10									
13/4	C/11	15/4									
10/4 '51	C	25/5									
13/11	Ar	20/11									
6/4 '54	Dis	15 APR. 1954									
9 MRT. 1955	Opmerking										
2 NOV. 1957	TEK	10 JAN. 1958									
28 MRT. 1958	D	31 MRT. 1958									
21 JULI 1959	DOS	23 JULI 1959									
23 JULI 1960	Ds	30 JULI 1960									
8 DEC. 1968	E-A. / W	76 MEI									
26 SEP. 1974	S.P.	26 SEP. 1974									

MINUTENBLAD

DOSSIER No. OD 1128

NAAM: COMMUNISME IN JOEGOSLAVIE

- 1 aangelegd ten behoeve van P en B, 5 October 1948
acd 4 *ap*
- 2 Gezien: *Cg*
3. Ingezien in verband met CO 54871. Stukken betrekking hebbende op Dr. RAJCEVIC voegen in eigen P.D. zoals aangegeven in CO 54871. Opleggen. C VIII 8.2.49 *ulu.*
4. Ter oriëntering opgevraagd. Opleggen. C VIII 2.5.49
5. Toegezonden bij CO 71752, personen zijn niet identiek. 24-10-1949. C 4.
6. *Liggen a.v.m. overzicht. opleggen. CUV 24.5.51 *yl**
7. *Ter oriëntering mege. CUV 1/3.55 *yl**

"De Metaal",
Hoofdbestuur
Prinsengracht 739
Telefoon 39498,
A m s t e r d a m.
NH/JB

010/228
M. 5/0-52
BI-7
Amsterdam, 23 Juli 1952.

Betreft: Aanvulling C.A.O.-Groot-Metaal

AAN de Afdelingen.

Waarde Makker,

Hierbij ontvangt U een aantal exemplaren "Waar ben ik aan toe" bevattende de loon en arbeidsvoorwaardenregeling voor de Groot-Metaal.

Een aanvulling op dit werkje geeft de veranderingen in de loon-arbeidsvoorwaarden aan van 25 April 1952 en behoort dus voor het raadplegen van dit werkje gevoegd te worden.

Voor reeds verkochte exemplaren van dit werkje gaan hierbij extra aanvullingen.

Zowel de boekjes als de aanvullingen kunnen thans gratis aan onze leden uitgezet worden. Niet leden betalen 20 cent per exemplaar + aanvulling.

Met kameraadschappelijke groeten,
voor het Hoofdbestuur

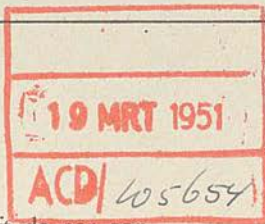
N. Hillebrand
N. Hillebrand, Penningmeester.

Hillebrand

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN

No. *2405*

AFDELING *Keb*

De Minister van Binnenlandse Zaken heeft de eer aan

Stof van de Binnenlandse Veiligheidsdienst

nevensgaand stuk te doen toekomen.

's-Gravenhage, *12 Maart* 19 *51*

Voor de Minister,
De Secretaris-Generaal,

[Handwritten signature]

105654

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Directie DEUIDE

No. 17939

Het Ministerie van Buitenlandse Zaken heeft de eer aan
Zijne Excellentie de Minister van Binnenlandse
Zake bijlage dezès ter kennisneming
aan te bieden.

B.r.d.?

deponeren
1/15

's-Gravenhage, 1 Maart 1951

g.zim. ff

GEZANTSCAP
DER NEDERLANDEN

No. 565/102.

105654

NEDERLANDSE	
DIR: <i>NEU/OE</i>	INGEK
<i>W</i>	20 FEB 1951
Foto: 36717	NR: 17939
<i>H41</i>	<i>cc #232 6 250</i>

Perscampagne tegen Nunciatuur.

Belgrado, 16 Februari 1951.

H.
Ik heb de eer Uwer Excellentie hiernevens de tekst te doen toekomen in Engelse vertaling van een artikel verschenen in "Slovenski Porocevalec", het Sloveense dagblad van het Volksfront, getiteld "Mgr. Oddi and his activities".

In dit artikel wordt op felle wijze van leer getrokken tegen de persoon van Mgr. Oddi, Raad van de Nunciatuur te Belgrado, die sedert het vertrek met verlof van de Regent Mgr. Hurley, bijkans een jaar geleden met de waarneming van de Apostolische Nunciatuur werd belast.

Mr. Schraepman
H. u/z.
Reeds in Januari verschenen in hetzelfde dagblad enige artikelen, waarin de houding van het Vaticaan jegens de zgn. patriotische priesters scherp werd gehemeld. Tot een dusdanige persoonlijke uitbarsting tegenover een geestelijke, die hier te lande een diplomatieke functie vervult, was het echter tot dusver niet gekomen.

De achtergrond van deze kwestie vormt de excommunicatie van een drietal Sloveense priesters, waaronder de leider van de Vereniging van Priesters "Cyril en Methodus", een organisatie die deel uitmaakt van het Sloveense Volksfront en die door de Zuidslavische autoriteiten in het leven is geroepen. De toetreding der Sloveense geestelijken tot deze Vereniging zou door de autoriteiten veelal met dwangmiddelen zijn bevorderd, terwijl de leiding zou berusten bij priesters, wier activiteit generlei gelijkenis meer vertoont met hetgeen de Kerk acht de taak eens priesters te zijn. In kringen der Nunciatuur is men dan ook gewoon de organisatie als "de UDBA voor priesters" te bestempelen.

Alhoewel het Vaticaan het bestaan dezer organisatie en haar werkwijze uiteraard scherp veroordeelt, realiseert men zich, dat de grote meerderheid der geestelijken daarvan niet uit vrije verkiezing deel uitmaakt en slechts noodgedwongen de congressen en vergaderingen van de organisatie bijwoont, zonder dat zulks echter enige invloed uitoefent op hun religieuze inzichten en de standvastigheid van hun geloof. Een formeel verbod om van de priestervereniging lid te zijn is van Kerkelijke zijde dan ook niet uitgevaardigd, aangezien men de betrokkenen niet het slachtoffer wil doen worden van de moeilijkheden, die daarvan onvermijdelijk het gevolg zouden zijn.

Aan
Zijne Excellentie
de Heer Minister van Buitenlandse Zaken,
's-GRAVENHAGE.

105654
H. u/z.

Een klein aantal priesters echter zou zich in de loop der jaren in woord en geschrift zover hebben verwijderd van de Kerkelijke leerstellingen en zich zo openlijk hebben uitgesproken voor volledige samenwerking met en onderwerping aan de communistische machthebbers, dat het Vaticaan in deze niet langer lankmoedig had kunnen zijn en er, na jarenlange waarschuwingen, uiteindelijk toe over had moeten gaan de weerspannige priesters uit te bannen.

Voor de straffe houding die het Vaticaan ten dezen heeft aangenomen wordt nu Mgr. Oddi in de pers openlijk verantwoordelijk gesteld. Hem wordt verweten, dat hij in stede van naar toenadering te streven, tot verzet tegen de organisatie "Cyril en Methodus" zou hebben aangespoord en dat hij de Bisschoppen zou hebben gesterkt in hun oppositie tegen deze organisatie. Voorts zou hij tendentiekus en onjuist hebben gerapporteerd aan zijn Kerkelijke superieuren.

Het moet gezegd worden dat Mgr. Oddi een man is van zeer strenge opvattingen en dat van hem zeker geen transigeren moet worden verwacht met de beginselen van de Kerk. Hij was het ook die de diplomatieke nachtmis op Kerstavond afschafte, omdat hij deze min of meer mondaine gebeurtenis niet in overeenstemming achtte met de wijding van die avond.

Het is dan ook niet onwaarschijnlijk dat Mgr. Oddi door zijn onverzettelijkheid er inderdaad toe heeft bijgedragen dat de kloof tussen Kerk en Staat geenszins werd versmald. In kringen van de Nunciatuur gelooft men niet dat de perscampagne verder strekkende gevolgen zal hebben en dat zij zal worden gevolgd door het "persona non grata" verklaren van de Chargé d'Affaires der Nunciatuur. Men legde er in die kringen de nadruk op, dat zulk een geste een zeer ongunstige indruk zou maken op de buitenwereld met name op het Katholieke volksdeel in Amerika, juist nu de Verenigde Staten hun grootscheepse actie tot hulpverlening volbrengen.

De Tijdelijk Zaakgelastigde,

Mr. Th. F. Valck Lucassen.

605654

FOTO-BLZ.
No. 36717A

MSGR. ODDI AND HIS ACTIVITIES

In the foreign press and the new broadcasts of radio Vatican lies have constantly been repeated in their reports concerning the persecution of the church in Yugoslavia. Among other things they stated the following: Dr. Cekada, the bishop of Skoplje, was expelled from the country; Dr. Drzecnik, the bishop of Maribor, was under arrest; an eighty-years old priest called Finsgar was imprisoned in Ljubljana, and so on. Warnings were simultaneously sent to those priests who cooperated with the people and some of them were notified of their excommunication.

What was the object of all those activities unless to make it difficult for the patriotic priests to collaborate with the people and its authority in Slovenia and elsewhere in Yugoslavia. A clear answer to this question was given by one of the high church officials who stated that he could realize the need for cooperation with the people's authorities and would be quite willing to frustrate the Vatican action against honest priests of Slovenia, but he was unable to do that because of very frequent negative reports sent in by Msgr. Oddi and others,

Who is Msgr. Oddi, what are his designs and how does he carry out his tasks?

Msgr. Oddi arrived in Yugoslavia last year as Councillor of the Vatican diplomatic representation. He arrived at the moment when a great majority of Slovene clergy began to realize that priests also should contribute to the efforts of the people this being their both citizen and patriotic duty. In addition, the high clergy was also trying to prevent the patriotic priests from joining in the work of the people claiming that everything that might be done for the state and the people would be done to the advantage of the enemy of church and religion.

The majority of patriotic priests expected that the situation would be improved following the arrival of Msgr. Oddi hoping that he might agree with their collaboration with the people's authority. However the reality was just the opposite. Msgr. Oddi's aim was to persuade the patriotic priests to leave their intentions and abandon their work. Up to present he did not even try to hesitate to use all means available. He immediately began to collect information concerning those priests who collaborated with the people's authority. In secrecy he visited bishops and invited some high church officials to come to see him in Belgrade. Last year he spent his summer "holidays" in Bled because the Association of Patriotic Priests called Cyril and Methodius was at that time preparing its general meeting which he tried to jeopardize.

Bishops followed his example with the same object. They were very much prepared to support Msgr. Oddi and therefore supplied for him some most "exciting" news, which were later on used as a basis for Oddi's fabrications and reports with special tendencies. This "material" was forwarded to Vatican. Thereupon sanctions were undertaken against some priests who cooperated with the people and false propaganda about the persecution of religion in Yugoslavia.

In reply to the inquiry of some priests why it was not a good thing to cooperate with the people's authority Oddi stated the following: "One should fight against it and not cooperate. It is impossible to collaborate with the people's authority either on the basis of an agreement or a compromise. You should bear this in mind."

Hearing those lies concerning our fatherland which are being spread either by foreign press or radio broadcasting stations we become quite aware of the fact to what an extent Msgr. Oddi has been "Meritorious" for that. In his capacity of a Councillor of the nunciature he should work on the establishment of closer links between the clergy and the people and its authority instead of acting in the opposite direction. He disregarded the efforts of the majority of priests to regulate the mutual relations between state and church. On the opposite he as far as he could had made them to become more tense.

- - - - -

B. 114

U 29166c - C 56 - C1/cs2

19 Februari 1951.

Land: YUGOSLAVIE
Onderwerp: een viertal biographieen van communisten

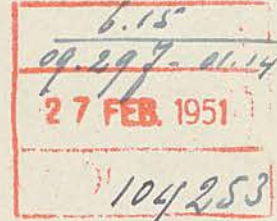
Referenties: -

Datum van waarneming: November 1950

Bron: een slecht te beoordelen bron

Opmerkingen: Re: ZIGIC werd ervan beschuldigd in het geheim Kominform
aanhanger te zijn, weshalve hij werd gearresteerd (naar
ik meen op 10 October jl)
Stane OPACIC-CANICA en Dušan BRKIC werden beiden gearres-
teerd.

Verzonden aan: B en C.

Aan het Hoofd van de Binnenlandse Veiligheidsdienst,
Javastraat 68
'sGRAVENHAGE.

ŽIGIĆ, Rade

L'âge : 33-34 ans.
La religion : greco-orthodoxe.
La nationalité : serbe.
La profession d'avant la guerre: étudiant à l'université de Zagreb.

.....
Les fonctions qu'il a exercées dans le parti communiste avant, pendant et après la guerre:

I.- Les fonctions politiques:

Avant l'attaque des armées hitlériennes contre la Yougoslavie, l'activité politique de M. Žigić a été clandestine et souterraine. Il a été membre d'une cellule communiste à l'université, président de la fédération de la jeunesse communiste yougoslave et chef d'un groupe des communistes terroristes à l'université de Zagreb.

C'est après l'entrée des troupes hitlériennes en Yougoslavie et la capitulation de l'armée yougoslave qu'il a déployé une égale activité politique. Il s'est rendu à la campagne et a parcouru les districts en Croatie qu'habite la population serbe afin de mobiliser les volontaires serbes pour l'armée des partisans. Il a eu beaucoup de succès dans cette activité clandestine. C'est en 1941 qu'il est devenu membre du comité provincial du parti communiste croate et en 1942 il a été déjà nommé membre du comité central du parti communiste en Croatie. A la fin de la même année il est devenu membre du secrétariat du comité central du parti communiste en Croatie. C'est en 1943 qu'il a été nommé membre du politbureau du comité central et vice-président de la commission militaire du comité central du parti communiste en Croatie.

Après la guerre, c'est-à-dire en 1945, M. Žigić fut nommé membre du comité central du parti communiste yougoslave. C'est au cours de la même année qu'il a été chargé de deux autres fonctions: a) il fut nommé secrétaire de la section pour l'organisation du parti communiste dans l'armée yougoslave et b) il est devenu membre de la commission économique du comité central du parti communiste en Croatie, dont la tâche consiste à faire de l'espionnage économique et à contrecarrer l'activité des agents ennemis dans ce secteur. Entre autres,

il a exercé aussi les fonctions suivantes: il a été délégué au 5-ème congrès du parti communiste yougoslave et a été membre de la commission pour combattre l'activité de la 5-ème colonne, c'est-à-dire pour contrecarrer toute activité de l'opposition politique.

II.- Les fonctions militaires:

C'est en 1942 que M. Žigic a exercé la fonction du chef de l'état-major des forces partisans et celle du commissaire politique en Croatie. Dans l'armée yougoslave d'après la guerre, il a été le général-lieutenant.

III.- Les autres fonctions:

Il a été délégué du comité antifasciste du peuple de la république de Croatie et à chaque séance il a été élu membre du conseil suprême des associations antifascistes de la jeunesse yougoslave. En outre, il a été ministre permanent au gouvernement fédéré de la république populaire de Croatie et membre du comité central du front populaire de la Croatie et de la Yougoslavie.

Les caractéristiques: M. Žigic est courageux et énergique; il a un caractère vif et gai; il aime le sexe féminin et l'alcool; il tient beaucoup à sa personne; il est capable, travailleur acharné et il étudie volontiers.

.....

OPACIC - ČANICA, Stane.

Le lieu de naissance : Koprivnica.
L'âge : 32 ans.
La religion : greco-orthodoxe.
La nationalité : serbe.
Profession d'avant la guerre : étudiant à l'université de Zagreb.

.....

Les fonctions qu'il a exercées dans le parti communiste avant, pendant et après la guerre:

I.- Les fonctions politiques:

Avant la guerre de 1939-1945, Opacice Čanica a été membre du parti communiste. C'est en 1941 qu'il est devenu membre du comité provincial du parti communiste pour les provinces de Kordun et de Lika; Au cours de la même année il a été chargé des fonctions suivantes: a) délégué du parti communiste; b) membre du centre d'espionnage et c) membre de la commission économique et militaire du comité central du parti communiste en Croatie. Depuis 1942 il a été membre permanent du comité central du parti communiste croate. C'est en 1943 qu'il est devenu membre du polit-bureau du comité central du parti communiste en Croatie.

II.- Les fonctions militaires:

C'est en 1941 qu'il a été nommé commandant des forces militaires partisans dans les provinces de Lika et de Kordun. Une année plus tard, c'est-à-dire en 1942 il a été nommé remplaçant du chef ~~du chef~~ de l'état-major des forces militaires partisans en Croatie. A la fin de la même année il a remplacé son camarade M. Žigić au poste de chef de l'état-major mentionné. Dans l'armée yougoslave d'après la guerre il a été le général.

III.- Les autres fonctions:

Il a été délégué du comité antifasciste de la jeunesse du peuple de la Croatie et chaque fois il a été élu membre du conseil suprême des associations de la jeunesse yougoslave. En outre, il a été ministre permanent au gouvernement fédéré de la république populaire de Croatie et membre de l'administration centrale du front populaire de la Croatie et de la Yougoslavie.

Les caractéristiques: Il est silencieux, rusé, très courageux; il a un caractère impulsif et n'étudie pas volontiers.

BRKIĆ, Dušan.

L'âge : 36-38 ans
La religion : greco-orthodoxe.
La nationalité : serbe.
La profession d'avant la guerre: étudiant à l'université de Zagreb.

.....

Les fonctions qu'il a exercées dans le parti communiste avant, pendant et après la guerre sont les suivantes:

Les fonctions politiques:

Déjà en 1937 M. Brkić a été membre du parti communiste. Pendant qu'il faisait ses études à l'université de Zagreb, il a été membre d'une cellule communiste dans le restaurant (menza) des étudiants de la province de Vojvodina. En même temps il a été membre d'une cellule du polit-bureau communiste à la faculté de droit de l'université de Zagreb. Lorsque la guerre a éclaté, il est devenu membre du comité d'un quartier de la ville de Zagreb. Au début de la guerre de 1939-45 il s'est caché pendant plusieurs mois à Zagreb. Plus tard il s'est rendu dans la province de Kordun où il a été nommé membre de l'état-major des forces militaires partisans en Croatie. Avant de quitter la ville de Zagreb, il est devenu membre du comité central du parti communiste en Croatie.

Depuis 1942 M. Brkić a été membre permanent du comité central du parti communiste en Croatie. Pendant la même année de 1942 il a dirigé le comité pour la région de Zagreb auquel six comités de la campagne et celui de la ville de Zagreb ont été soumis. C'est aussi en 1942 qu'il est allé en qualité du délégué du comité central du parti communiste croate en Dalmatie et en Slavonie pour y contrôler l'organisation du parti communiste et pour en faire un rapport au comité central mentionné. C'est au cours de la même année qu'il est devenu membre du polit-bureau et le secrétaire pour l'organisation du parti communiste au sein du comité central du parti communiste en Croatie. C'est par cette qualité de secrétaire pour l'organisation du parti au comité central du parti communiste croate qu'il est devenu après la guerre automatiquement membre du comité central du parti communiste yougoslave.

./.

Les fonctions spéciales:

- a) C'est M. Brkić qui a dirigé les cours spéciaux de théorie et de tactique communistes en 1943 à la localité de Topusko.
- b) Il a été membre de la section d'espionnage du comité central du parti communiste croate.
- c) Depuis 1942 il a été membre et président de la commission militaire du comité central du parti communiste de Croatie.
- d) Il a été membre de la commission économique du comité central du parti communiste croate.
- e) M. Brkić a participé à la commission du comité central du parti communiste de Croatie chargée d'organiser la 1-ère expédition pénitentiaire contre la soi-disant 5-ème colonne, c'est-à-dire contre l'opposition politique en Croatie. C'est de cette commission qu'est sortie la police politique qu'on a dénommé plus tard OZNA et KNOJ, ce qui signifie la police politique secrète (OZNA) et la police politique en uniforme (KNOJ).
- f) Il a été membre de la commission du parti communiste chargée de mener les pourparlers avec les chefs du parti paysan croate en 1943. (M. Zigić a été, lui-aussi, membre de la même commission).
- g) Il a fait partie du tribunal du parti communiste, dont la tâche est de juger les membres du parti non-disciplinés. (M. Zigić a fait parti du même tribunal).
- h) Il a fait partie de la commission qui a prononcé en 1944 une réprimande contre M. Andrija Hebrang, membre du comité central du parti communiste croate, pour ses sympathies envers le parti paysan croate et ses adhérents. (Les autres membres de la dite commission ont été Gjilas, Kardelj et Esref Budnjevic).

Les cours de stratégie et de tactique communistes:

M. Brkić a suivi des cours spéciaux relatifs à la doctrine, à la stratégie et à la tactique communistes. Avant la guerre de 1939-45 ces cours ont été donnés par le maréchal Tito et ses camarades intimes et collaborateurs actuels Djilas et Mosz Pijade.

Les fonctions militaires:

M. Brkić a été le 1-er commissaire politique de l'état-major des forces militaires partisanses en Croatie. Il a été aussi membre permanent de cet état-major.

Les fonctions administratives:

- a) Il a été délégué à la 1-ère séance de l'association antifasciste de la jeunesse yougoslave (AVNOJ) en 1942.
- b) Il a été membre du conseil de l'association antifasciste de la jeunesse yougoslave et son premier vice-président en 1943.
- c) Il a exercé les mêmes fonctions à la réunion de l'association antifasciste de la jeunesse croate (AVNOH) au mois d'octobre 1944 à Topusko.
- d) Les mêmes fonctions ont été exercées par M. Brkić à la 3-ème réunion de l'association antifasciste de la jeunesse croate qui s'est tenue en Dalmatie au mois de mai 1945.
- e) Il a été ministre et vice-président du 1-er gouvernement de la république populaire de Croatie à Split. Depuis lors il a occupé les mêmes postes dans tous les gouvernements de la république populaire de Croatie.

Les activités de M. Brkić dans le domaine culturel:

- 1) Il a été vice-président de l'association culturelle serbe "Prosveta" à Zagreb. (MM. Žigić et Opačić ont été, eux-aussi, membres de la direction de la même association).
- 2) Il a occupé le poste de vice-président de l'association des amis de l'Union soviétique. (Les membres de la direction de cette association ont été également MM. Žigić et Opačić).

Les autres fonctions:

- a) Il a été député au parlement central à Belgrade et député au parlement fédéré de la république fédérée de Croatie, c'est-à-dire au parlement croate à Zagreb.
- b) Il a été président du club des députés serbes au parlement croate à Zagreb.
- c) Il a occupé le poste de secrétaire du club serbe politique à Zagreb.
- d) Il a été vice-président du front populaire de Croatie.
- e) Il a été membre de la direction centrale du front populaire de la Yougoslavie.
- f) Il a été vice-président de la commission militaire du comité central du parti communiste yougoslave.
- g) Il a été aussi membre du comité spécial pour la défense militaire.

Les caractéristiques:

M. Brkic est capable, courageux et un communiste fanatique; il a du talent improvisateur et se domine dans toutes les situations, il a un caractère plutôt renfermé.

Quelques observations:

Le nombre complet du comité central du parti communiste croate est de 30 membres. Le comité restreint n'en compte que 12.

Le polit-bureau du ~~parti~~ comité central du parti communiste croate n'en compte que 6 et le secrétariat en est restreint à deux: a) le secrétaire politique et b) le secrétaire pour l'organisation du parti communiste. Le premier, c'est-à-dire le secrétaire politique dirige les affaires politiques du parti, tandis que le secrétaire pour l'organisation du parti est chargé de veiller sur son organisation et de la constamment adapter aux nouvelles circonstances. C'est lui qui a le plus grand pouvoir, c'est-à-dire il est le personnage le plus haut placé dans la hiérarchie du parti communiste.

.....

GOSNJAK Ivan, vice-ministre de la défense nationale.

Gosnjak Ivan est né à Sisak, Croatie, en 1904. Il descend d'une famille ouvrière. Après avoir terminé l'école primaire, il a appris le métier de menuisier.

Par son intelligence et son travail il a su gagner la sympathie et le respect aussi bien de ses camarades ouvriers que de ses chefs. Dès son adolescence, il a retenu l'attention des propagandistes communistes qui l'ont initié à la doctrine communiste et l'ont fait inscrire au parti communiste.

C'est alors en 1933 qu'il est devenu membre du parti communiste yougoslave. Depuis lors il a été très actif et s'est mis à étudier à fond les théories de Marx et de Lénine.

Dès que la guerre civile espagnole éclata, Gosnjak s'est mis en route pour l'Espagne. C'est par son courage et par ses qualités militaires qu'il s'est distingué et a retenu l'attention des leaders communistes en Espagne. Aussi il est devenu déjà en 1937 commandant d'un bataillon de la brigade internationale, après avoir été promu au grade de major.

Après la défaite des forces militaires communistes en Espagne, Gosnjak s'est enfui en France où il a été interné dans le camp de concentration à Verne, en France méridionale. Lors de son séjour dans le camp à Verne il a réduit son activité politique au strict minimum. Dès que la guerre a éclaté en Europe, il a déployé une très vive activité. Il a commencé à organiser des cours de théorie et de pratique communistes; à préparer la fuite des internés de son camp dont la plupart ont été des Yougoslaves. Sa propre fuite a échoué et Gosnjak a été mis sous une surveillance sévère.

Ce n'est que vers la fin de l'année de 1941 que Gosnjak a réussi à s'enfuir. Grâce à l'aide des communistes français il a pu se rendre en Allemagne. Après avoir traversé l'Autriche à pied, il est arrivé à Sisak, sa ville natale, en 1942.

Carrière militaire

Dès son arrivée en Croatie, il est devenu commandant du premier corps des forces militaires partisans en Croatie. Etant donné que le général RUKAVINA Ivan, chef de l'état-major des forces partisans en Croatie, n'a pas satisfait le comité central du parti communiste en ce qui concerne l'organisation des partisans, Gosnjak lui succéda peu de temps après son arrivée en Croatie. Par son courage et ses capacités militaires il s'est distingué dans les luttes contre l'armée allemande, notamment après la capitulation

des forces militaires fascistes qui se sont trouvées en Yougoslavie.

Vers la fin de la guerre, lorsque les forces militaires partisans ont été réorganisées en une armée moderne, Gosnjak a été nommé commandant de la 2-ème armée.

Après la guerre il a été pendant un certain temps chef de la section personnelle auprès de l'état-major général de l'armée yougoslave. En d'autres termes, il a exercé les fonctions de commissaire politique de l'armée yougoslave.

Au mois de juillet 1947 il est devenu vice-ministre de la défense nationale. C'est bien Gosnjak qui est, en effet, chef de l'armée yougoslave, vu que le maréchal Tito, ministre de la guerre, est trop chargé d'autres fonctions. Le comité central du parti communiste lui a confié aussi l'éducation politique de l'armée yougoslave.

Carrrière politique

Parallèlement à son ascension rapide dans la hiérarchie militaire, Gosnjak est monté aussi vite dans la hiérarchie politique du parti communiste yougoslave. Son ascension politique et militaire a été de beaucoup facilitée par le fait que les Allemands et les Oustachis ont réussi à arrêter et à décapiter la plupart des membres du Comité central du parti communiste croate. Ils n'en restèrent que deux: BAKARIC Vladimir, secrétaire général du Parti communiste croate d'avant la guerre, et HEBRANG Andrija, ancien ministre de l'industrie. Celui-ci a été arrêté et condamné pour son attachement au Kominform, tandis que M. Bakarić serait tombé en disgrâce d'après certaines nouvelles parvenues de la Yougoslavie dernièrement.

Son ascension politique s'est faite de la façon suivante:

- 1.- Après s'être enfui du camp de concentration en France, Gosnjak est rentré en Yougoslavie en 1942.
- 2.- Le 11 novembre 1945 il a été élu membre du comité du peuple yougoslave.
- 3.- En septembre 1947, il a été nommé deuxième vice-président de la Ligue des combattants yougoslaves.
- 4.- Après la rupture de la Yougoslavie Titiste avec les pays du Kominform en 1948, il a été nommé membre du présidium du parlement yougoslave.
- 5.- Le 30 janvier 1949, il est devenu membre de la section pour l'organisation au comité central du parti communiste yougoslave.
- 6.- Le 26 mars 1950, il a été s'est porté candidat sur la

liste électorale du front national et a été élu membre du comité du peuple comme représentant de la Croatie.

7.- Le 28 avril 1950, il est devenu membre du Comité pour la planification ainsi que pour la défense nationale à l'assemblée nationale fédérale. Pour la 2-ème fois, il est devenu membre du Présidium de l'assemblée nationale fédérale.

8.- Le 29 juillet 1950, il a été nommé membre du comité central du parti communiste yougoslave et membre du Polit-bureau du Comité central du Parti communiste yougoslave. Cette nomination de Gosnjak au comité central du parti communiste yougoslave et au polit-bureau du même comité a placé le Dr. Bakarić, son rival dangereux, au second rang.

Gosnjak est très intelligent et bien initié à la doctrine et à la tactique du parti communiste. Il croit fermement à la doctrine marxiste ainsi qu'à la défaite du capitalisme et de la démocratie libérale. Il est très fidèle au maréchal Tito et à la ligne du comité central du parti communiste yougoslave.

Dans la hiérarchie du parti communiste yougoslave, Gosnjak a devancé un nombre appréciable des personnes de marque du temps des luttes partisans. A part le maréchal Tito, c'est le seul communiste croate et le seul officier actif de l'armée yougoslave qui ait réussi à devenir membre du Polit-bureau yougoslave.

L'importance politique dont il jouit se manifeste aussi par les faits que

1) il a été délégué avec Djilas à la dernière séance du Kominform au cours de laquelle a été décidée la rupture des relations des pays satellites de l'Union soviétique avec la Yougoslavie.

2) c'est Gosnjak qui a été juge d'instruction dans l'affaire de son rival M. Hebrang, ancien ministre de l'industrie. C'est également Gosnjak qui a accusé son ancien camarade Hebrang le plus.

.....

O.D. 1128

Aan H.B.V.D.
Van H.K.B

31 Augustus 1950.

Hierbij doe ik U enige geschriften toekomen, die betrekking hebben op de Vredespropaganda van Joego-Slavië in Nederland. Deze geschriften werden gezonden aan enkele leden van de Nederlandse Vredesraad.

~~Bijl. 69~~ 50

OPROEP VAN HET JOEGOSLAVISCHE NATIONALE COMITE
VOOR DE VERDEDIGING VAN DE VREDE

*

HET CONGRES NODIGT DE BEWEGINGEN EN ENKELE STRIJ-
DERS VOOR DE VREDE UIT HUN VERTEGENWOORDIGERS
NAAR JOEGOSLAVIE TE ZENDEN

IN DE LOOP VAN HET CONGRES, DAT OP 17 JULI IN BELGRADO WERD GEHOUDEN, HEEFT HET NATIONAAL JOEGOSLAVISCH COMITE VOOR DE VERDEDIGING VAN DE VREDE DE TEKST VAN DE VOLGENDE RESOLUTIE AANGENOMEN:

"GEZIEN HET FEIT, DAT DE VERANTWOORDELIJKE KRINGEN VAN DE SOWJET-UNIE EN DE OOST-EUROPESE LANDEN EN OOK KRINGEN ONDER HUN INVLOED IN ANDERE LANDEN REEDS GERUIME TIJD EEN CAMPAGNE OP ZEER GROOTE SCHAAL VOEREN TEGEN DE F.V.R. VAN JOEGOSLAVIE, BEWERENDE, DAT DEZE REGERING AAN ANDERE GROTE MOGENDHEDEN TOEGESTAAN HEEFT MILITAIRE BASES OP JOEGOSLAVISCH GRONDGEBIED TE VESTIGEN EN DAT AGRESSIEVE OPERATIES UITGAANDE VAN HET JOEGOSLAVISCH GRONDGEBIED VOORBEREID WORDEN TEGEN DE BUURLANDEN,

GEZIEN DAT HET IN HET BELANG IS VAN DE JUISTE INLICHTING VAN DE OPENBARE MENING, DAT DE LEUGENS EN DE BELASTERINGEN TEGEN JOEGOSLAVIE WORDEN ONTMASKERD EN DAT DE WARE ZIN VAN DEZE OORLOGSZUCHTIGE CAMPAGNE WORDT ONTHULD, DRAAGT HET JOEGOSLAVISCHE NATIONALE COMITE VOOR DE VERDEDIGING VAN DE VREDE, OP ZIJN CONGRES VAN 17 JULI 1950 ZIJN UITVOEREND COMITE OP:

DE BEWEGINGEN VOOR DE VREDE, IN WIER PROGRAMMA DE PLICHT VOORKOMT TE STRIJDEN TEGEN DE OORLOG, VOOR VREDE EN VOOR INTERNATIONALE SAMENWERKING, UIT TE NODIGEN, HARE VERTEGENWOORDIGERS NAAR JOEGOSLAVIE TE ZENDEN, TEN EINDE TER PLAATSE DE WERKELIJKE TOESTAND TE ONDERZOEKEN, TE WETEN: HET NIET-BESTAAN VAN MILITAIRE BASES VAN VREEMDE GROTE MOGENDHEDEN, NOCH VAN VOORBEREIDINGEN TOT AGRESSIEVE OPERATIES TEGEN DE BUURLANDEN.

VERDER DE MEEST VOORAANSTAANDE PERSOONLIJKHEDEN, STRIJDERS VOOR DE VREDE EN VOOR INTERNATIONALE SAMENWERKING, UIT TE NODIGEN OM AAN DEZE ACTIE DEEL TE NEMEN.

ANDERZIJDS ACHT HET JOEGOSLAVISCHE NATIONALE COMITE VOOR DE VERDEDIGING VAN DE VREDE HET NODIG, DAT, TEN EINDE DE WAARHEID EN DE VERANTWOORDELIJKHEDEN VOOR DE ABNORMALE BETREKKINGEN VAST TE STELLEN, EEN ONDERZOEK WORDE INGESTELD OP DE GRONDGEBIEDEN VAN JOEGOSLAVIE'S OOSTELIJKE BUREN.

HET JOEGOSLAVISCHE NATIONALE COMITE VOOR DE VERDEDIGING VAN DE VREDE VERZOEKT DE REGERING VAN DE F.V.R. VAN JOEGOSLAVIE DEN VERTEGENWOORDIGERS VAN DE UITGENODIGDE BEWEGINGEN EN PARTICULIEREN DE UITVOERING VAN BOVENVERMELDE PLICHTEN TE VERGEMAKKELIJKEN.

*

YUGOSLAV BULLETIN

YUGOSLAV NEWS AGENCY-TANJUG, LONDON

SPECIAL ISSUE

Peace Congress Invites Investigation In Yugoslavia Of Allegations That She Plans Aggression

THE National Committee of Yugoslavia for the Defence of Peace met in Congress in the great hall of the National Assembly in Belgrade on July 16-17. After opening speeches by its president, Josip Vidmar, and by trade union leader Djuro Salaj and Serbian Premier Petar Stambolic, the congress heard a statement by Federal minister Milovan Djilas on the government's peace policy. The congress later adopted a resolution inviting representatives of peace movements in other countries to visit Yugoslavia to assure themselves that no preparations for aggression are being made there.

DJILAS' SPEECH

THE peoples of Yugoslavia, Djilas declared, desire to live in peace with all peoples and to co-operate peacefully with them. All forces in Yugoslavia, political, economic and military alike, do not threaten any other people, he added, nor are there any means or groups in Yugoslavia at the disposal of a foreign state which might threaten any other country.

"The Yugoslav peoples and their state organs," Djilas went on, "are endeavouring and desire that all the questions, which the Government of the Soviet Union and the Government of East European countries consider to be in dispute, be settled by agreement, in a way which would not impair either the prestige of those countries or the sovereignty and equality of Yugoslavia."

CAMPAIGN OF LIES

Dealing with relations between Yugoslavia and her neighbours, Djilas said that the heightened campaign of lies and threats, and the organisation of all sorts of satellites in those countries obviously aim at concealing the truth concerning the peace-loving policy of Yugoslavia, as well as hiding the real culprits and their suspicious intentions.

"The policy pursued by responsible Bulgarian authorities against Yugoslavia," Djilas emphasised, "is not, and cannot be, the work of the Bulgarian people. The policy follows a course which differs in no essential way from that followed by earlier regimes and governments.

"Statements are being widely propagated to the effect that two world wars ended unjustly for Bulgaria. Behind these arguments is concealed an attempt to justify the unprovoked attack on our country in the past and the expropriation of alien, non-Bulgarian territories.

BULGARIAN POLICY

"Bulgarian official policy, without any reasons arising from a conflict between Yugoslavia and Bulgaria, is poisoning relations between our two countries. Governments and regimes, however, come and go, but peoples stay—and they should and must fight against the remnants of the past. They must struggle against all that menaces peaceful and friendly co-operation among them.

TEXT OF CONGRESS RESOLUTION

CONSIDERING that, for some time now, responsible circles in the Soviet Union and the East European countries, as well as certain circles under their influence in other countries, have been carrying on a campaign of the most extensive character against the Federative People's Republic of Yugoslavia, alleging that our Government has permitted the formation of military bases on our territory by certain Great Powers, and that our territories are being prepared for aggressive operations against our neighbours;

Considering that it is in the interest of correctly informing world public opinion to unmask these falsehoods and calumnies, as well as to show the real aim of this warmongering campaign against Yugoslavia,

The Yugoslav National Peace Committee at its Congress on July 17, 1950, charged its Executive Committee to invite peace movements, which have written in their programme the obligation to fight against war and for peace and international co-operation, to send their representatives to Yugoslavia to investigate the situation at first hand, to see whether there are military bases of the Great Powers on Yugoslav territory, as well as whether aggressive operations are being prepared on Yugoslav territory against neighbouring countries. Likewise prominent public workers and fighters for peace and international co-operation should be invited to participate in this action.

On the other hand, in order to establish the truth and responsibility for the present abnormal relations a similar investigation should be carried out on the territories of Yugoslavia's eastern neighbours.

The National Committee of Yugoslavia for the Defence of Peace asks the Government of Yugoslavia to facilitate the carrying out of the above task by representatives of established movements and by individual persons.

"The Bulgarian people should bear in mind to-day that the Yugoslav peoples are not to blame for the misfortunes and insults they had to suffer in the shedding of their blood for alien interests.

"The Yugoslav peoples and their government are in no way to blame for the present state of relations, and they wish it to be known by the Bulgarian people that they are trying with all the power at their disposal to live in friendly relations with them and to honour their independence.

"The same applies to the Hungarian people and the responsible authorities in Hungary," said Djilas, and, going on to dwell on Yugoslavia's relations with Roumania, he said:

"No clashes had occurred between the Yugoslav and Roumanian peoples, either in earlier or more recent history. Hence, it is all the more obvious that the hostile policy of those responsible in

those countries is a consequence of outside influences, and is by no means the consequence of any actual, disputed, or unsolved questions."

ALBANIAN PEOPLE

He also said that the Albanian people should know that Yugoslavia has no plans "which threaten their peace, independence and territorial integrity."

The Yugoslav Government had never demanded a change in the governments of those countries as a condition for the normalisation of relations, nor would it ever agree to such a condition for itself.

"The power does not exist to-day," he concluded, "which can break the Yugoslav peoples in their struggle for independence and for friendship with other peoples, in their consistent struggle for peace among peoples and for equal rights of small and big nations, backward and advanced countries."

"WE WILL NEVER RESORT TO ARMS EXCEPT IN SELF-DEFENCE"

THE Yugoslav National Committee for the Defence of Peace, declares a statement summarising the work of the two-day Congress, declares that, having examined the question of the struggle for world peace and heard the opinion of representatives of mass organisations and of delegates from public and cultural life, Yugoslavia, honouring the right of every people to free and independent development, has no aggressive intentions and will never resort to arms, except in self-defence, as a means of implementing its national policy.

The Yugoslav peoples and their Government are devoting their utmost efforts to peaceful and constructive work and the economic and cultural progress of their country.

Yugoslavia is vitally interested in maintaining peace on her frontiers and in the Balkans. She will struggle for this aim and for the aim of world peace with all those who sincerely struggle for the maintenance and consolidation of that aim.

FIGHTING FOR PRINCIPLES

The peoples of Yugoslavia are, at the same time, fighting for the honouring of the principle of equality among peoples and states and for free internal national development of all peoples.

They have branded as a menace every policy leading to a third world war. They condemn the armaments race and oppose the use of the atom bomb and other means of mass destruction. They will continue their struggle for the realisation of the principles of the United Nation Organisation and in that way actively participate in, and share the wishes and feelings of millions of ordinary men and women of the world over for an indivisible peace.

The Yugoslav National Committee for the Defence of Peace, considers that differences in the social systems of the various states is not the cause which endangers peace in the world, but that the main cause of the war danger lies in the policy of spheres of interests, in a policy of inequality among states, interference in the internal life of other countries and economic exploitation.

Responsibility for the cold war, lies in the first place, with those elements in different states who are endeavouring to divide the world into two blocs and all other countries into mere satellites. A component part of the policy of spheres of interest is that creates artificial barriers in international trade, particular European trade, and which prevents its development.

SOVIET ECONOMIC BLOCKADE

Soviet Union and the countries of Eastern Europe have gone a step further in this policy, by carrying out an economic blockade against Yugoslavia. This policy undermines the maintenance of peace in Europe and in the world.

The Yugoslav National Committee for the Defence of Peace holds that every country has the right to full independence and sovereign equality with other states and the right to protect and safeguard its existence and territorial integrity. The cause of peace is inseparable from the struggle against the policy of spheres of interest and against the hegemony of any power over other countries.

Every people has the right to self determination. The Committee goes on to say and this includes the right to create their own sovereign national state. The honouring of this right, particularly with regard to

the colonial and semi-colonial countries can be a powerful factor in maintaining peace.

GREAT POWER RIVALRY

Conversely, the policy of non-recognition of the Chinese popular revolution and the preventing of the peoples of Asia and Africa from setting up their own states, in conformity with their own wishes, can only do harm to this cause. This is being borne out by the case of Korea, where the rivalry and interference of great powers has led to an outbreak of war threatening the national independence of the Korean people and increasing the threat to peace throughout the world.

In connection with the statement put out by the Supreme Soviet of the U.S.S.R., that the Soviet Government has consistently stood for peace and co-operation among peoples and will continue to pursue this policy of peaceful relations, the Yugoslav National Committee draws the attention of peace-lovers all over the world to the fact that Soviet policy runs counter to this statement.

The Soviet statement would be accepted as sincere were the Soviet Government to recognise and respect the right of the people of Yugoslavia to exercise their own sovereign authority without economic, political and military pressure.

MARK OF SINCERITY

If the U.S.S.R. were to lift the economic blockade and refrain from provoking, organising and inciting terrorist activity against Yugoslavia, and if they would refrain from allowing the use of Soviet radio stations and other means of propaganda placed at the disposal of Yugoslav emigrants for the sole purpose of overthrowing the legal government of Yugoslavia, then, perhaps, there could be a mark of some sincerity in their statements.

The continuation of the pressure against Yugoslavia by the Soviet Union and the Governments of the East European countries which are subordinate to it, constitutes a most serious violation of the principles of the U.N.O. Charter, and is one of the most dangerous threats to the peace of the world.

The Peace Committee considers that the working class movement is a basic factor in the struggle for world peace, since it is the most firmly organised, the most progressive and the most militant element in that struggle. The weakening of the working class movement means at the same time a weakening of the entire struggle for the consolidation of peace.

WRECKING WORKERS' UNITY

The Soviet Union, while pronouncing itself the leader of the World Movement of the Partisans of Peace, is wrecking the unity of the progressive workers' movement and thus undermining the basic force upon which rests the struggle for peace.

Consequently the basic task of the international working class movement in that struggle is active resistance to the policy of spheres of interest, pursued by both the aggressive circles in the West and the hegemonistic elements in the Soviet Union.

The Yugoslav National Committee for the Defence of Peace stressed that the question of ensuring peace in the world is not a monopoly of one state, one class or of one political party, but is of vital concern to all honest, progressive and democratic people in the world.

There is a place for every one, the statement concludes, in a movement which favours an indivisible peace. Peace among big and small nations and agreed solutions of existing problems in the spirit of the U.N.O. Charter reached with the participation of all the interested states and not through bargaining among big powers at the expense of small nations.

Many of the delegates, including public, scientific and cultural workers, and also shockworkers from the factories, took part in the discussion, manifesting the desire of the Yugoslav peoples to fight for world peace based on the principles of equality and peaceful co-operation.

FAVOUR JUST PEACE

Shockworker Jovan Backovic stressed that the Yugoslav working class had already decided in favour of a just and lasting peace during the days of liberation struggle against the Fascist invaders. Yugoslav workers, he said, would reject all offers of friendship, whether from east or west, if they were based on exploitation.

Eparch Vladimir, member of the Holy Synod of the Serbian Orthodox Church, and Bishop Antun Aksamovic, speaking on behalf of the Catholic Church of Yugoslavia, declared the support of their churches for the work of the national peace committee.

The president of the Yugoslav Journalists' Association, Dusan Timotijevic, declared that the Cominform's campaign against Yugoslavia aimed to create the impression among sincere partisans of peace in the western world that Yugoslavia was preparing aggression, while at the same time concealing the Cominform's hegemonistic aspirations.

CONGRESS ELECTS NEW EXECUTIVE COMMITTEE

The congress of the National Committee for the Defence of Peace concluded its work today at noon with the adoption of a Statute and with the election of a new Executive Committee.

Josip Vidmar, President of the Council of Peoples of the Yugoslav National Assembly, was elected President of the National Committee, while Mile Vitorovic, general secretary of the Yugoslav Journalists Association, and Macedonian author Blaze Koneski, were elected secretaries.

The Executive Committee includes secretary-general of the central committee of the Yugoslav Trade Union Federation Ivan Bozicevic, publicist Vladimir Dedijer, vice-president of the Government of Bosnia-Herzegovina Avdo Humo; publicist Ivan Karavanov; author Miroslav Krleža; federal minister Bozidar Maslaric; author Cedomir Minderovic; Catholic Bishop Antun Aksamovic; orthodox Eparch Vladimir Rajic; president of the Yugoslav Academy of Science and Arts in Zagreb Andrija Stampar; president of the Yugoslav Federal Council Vladimir Simic; secretary of the central Committee of the People's Youth of Yugoslavia Milijan Neoric, and others.

No.3

23 Juli 1950.

EXTRA-EDITIE

DE JOEGOSLAVISCHE VOLKEN WILLEN MET
ALLE ANDERE VOLKEN IN VREDE LEVEN

1. Belangrijk Congres van het Nationale Vredescomité
2. De Resolutie, aanvaard door het Congres van het Joegoslavische Nationale Comité voor de verdediging van de Vrede.

BELANGRIJK CONGRES VAN HET NATIONALE VREDESCOMITE

Op de 17 Juli is in de grote zaal van de Nationale Vergadering het congres van het Joegoslavische Comité ter Verdediging van de Vrede begonnen. Dit congres heeft plaats gehad in tegenwoordigheid van bekende Joegoslavische persoonlijkheden, van vertegenwoordigers van organisaties en maatschappelijke instellingen en die van wetenschap en cultuur, afgevaardigden van vele fabrieken, landbouw arbeids-coöperatieven, vertegenwoordigers van de orthodoxe en van de katholieke kerk, officieren van het Joegoslavische leger, functionarissen van de Partij enz. De agenda van het congres bevatte: het ontwerp van de statuten van het Nationale Comité en de verkiezing van het nieuwe bestuur van het Comité.

De voorzitter van het Nationale Joegoslavische Comité voor de Verdediging van de Vrede, Josip Vidmar, heeft de openingsrede uitgesproken. Milovan Djilas, minister der bondsregering en lid van het Politiek Bureau van de Communistische Partij van Joegoslavië, nam daarop het woord. Hij verklaarde, dat de volkeren van Joegoslavië in vrede wensen te leven met alle volken en met hen in vrede wensen samen te werken, dat de politieke, economische of militaire machten van Joegoslavië geen enkel volk bedreigen en dat in Joegoslavië geen enkel vreemd land, enig middel, noch ook groep heeft, noch kan hebben, in staat een ander land te bedreigen.

Djuro Salai, voorzitter van het Centraal Comité van de Federatie der Verenigde Vakverenigingen van Joegoslavië, begroette het congres van het Nationale Comité van Joegoslavië voor de Verdediging van de Vrede. Hij legde er de nadruk op, dat de Joegoslavische werkers solidair zijn met alle voorstanders van de vrede, die oprecht streven naar de consolidering van de vrede en naar vreedzame samenwerking in de wereld en dat zij bereid zijn hun volle steun te geven en zonder aarzeling te strijden voor een ondeelbare vrede en samenwerking tussen de volken.

De aandacht vestigend op de grote belangrijkheid van de vooruitstrevende internationale arbeidersbeweging in de strijd voor de vrede, veroordeelde Salai de leiders van de Sowjet-Unie en hun gedweë knechten, die thans de eenheid van de internationale arbeidersbeweging verbreken en het Wereldvakverbond de plicht opleggen het programma en de politiek van de samenvoeging van alle klasse-vakbewegingen, tot welke politiek of natie ze ook behoren, te verloochenen. Daarom is het nu de grondtaak van de internationale arbeidersbeweging en van de beweging voor de vrede tot stand te brengen, dat alle eerlijke mensen in de wereld zich daadwerkelijk verzetten tegen een politiek, die er naar streeft aan andere volken zijn wil op te leggen, aan de vooruitstrevende beweging, hetzij deze wil kome of van het Westen of van het Oosten.

De politiek van blokken en belangensferen schept een voortdurend gevaar voor oorlog en ondermijnt de samenwerking tussen de volken. Het geval van Korea, onderstreepte Salai, toont aan, hoe strevingen naar eenwording een middel kunnen worden voor een grote mogendheid om haar belangenssfeer te vergroten.

De grondtaak van de internationale arbeidersbeweging in de strijd voor de vrede, eindigde Salai, is, met alle kracht de verdeling van de wereld in belangensferen van enkele grote landen te weerstaan.

Op zijn beurt, verwelkomde de voorzitter van de regering van de Volksrepubliek Servië, Petar Stambolic, het congres namens zijn regering. Hij zeide hoofdzakelijk: In de tegenwoordige toestand van de wereld, nu de zenuwoorlog steeds intensiever wordt gevoerd, heersen onrust en angst in vele landen over wat de dag van morgen brengen zal, maar in ons land vervullen de werkers vreedzaam en met vaste wil hun dagelijkse taak. Die kalmte van ons volk vloeit voort uit hun diep bewustzijn van de grootheid van de reuzenstrijd voor de uitvoering van het vijfjarenplan. Zij vloeit tevens voort uit het vaste geloof in hun eigen krachten en in de juistheid van de richting waarin de communistische partij en Maarschalk Tito hen leiden.

Hierop heeft Stambolic erop gewezen, dat de vastberadenheid en de kalmte van de Joegoslavische volken des te betekenisvoller is, omdat juist zij het zijn die heden blootgesteld zijn aan de pogingen van de zenuwoorlog, om in het Joegoslavische volk een indruk van onzekerheid teweeg te brengen en de opbouw van het socialisme te remmen. In deze zenuwoorlog tegen Joegoslavië is Bulgarije in de laatste tijd de voornaamste pion geworden in dienst van buitenlandse politieke belangen.

De Bulgaarse regering heeft uit het buitenland de taak gekregen aan het Bulgaarse volk dezelfde funeste rol op te leggen die hem de klik van Cobourg oplegde wat betreft het volk van Joegoslavië en vooral dat van Servië. Vervolgens wees Stambolic er met nadruk op, dat de tegenwoordige leiders van de Joegoslavische volken en die volken zelf, ware vrienden van de onafhankelijkheid van het Bulgaarse volk, aan dat volk een broederhand reiken ter samenwerking, want zij zijn vastbesloten deze weg te volgen, maar zij zijn terzelfdertijd ook vast besloten, hun onafhankelijkheid, hun vrijheid en de opbouw van het socialisme te verdedigen tegen de begerige eisen, gemaskeerd door allerlei frazen over de zogenaamde bevrijdende en anti-imperialistische missies!

De secretaris van het Nationale Joegoslavische Comité voor de Verdediging van de Vrede, Cedomir Minderovic, heeft in zijn verslag gesproken over de deelname van het Comité aan de strijd voor de vrede en heeft het verovering van het Wereldcongres der Voorstanders van de Vrede door de kominformisten veroordeeld.

Minderovic heeft verklaard: "Thans weet de gehele openbare mening, dat de leiding en de organisatie van het Wereldcongres van de Voorstanders van de Vrede onderworpen is aan de orders van Kominform vooral wat betreft de vijandige politiek tegen socialistisch Joegoslavië. De comités van de Voorstanders van de vrede van de kominformistische landen, die deel uitmaken van het Wereldcongres der Voorstanders van de vrede voeren blindelings alle orders uit, die gericht zijn op het drijven van de onrechtvaardige en onsocialistische politiek tegen Joegoslavië.

Vervolgens heeft Minderovic er de nadruk op gelegd, dat de vertegenwoordigers van Joegoslavië, aan de stichting van het Wereldcongres der Voorstanders van de vrede medewerkend, de vertolkers waren geweest van de krachtig scheppende strevingen van de volken van Joegoslavië.

Hij verklaarde, dat nu de betrekkingen der Joegoslavische volken met de oprechte en waarachtige voorstanders des vredes in de wereld groeien en zich uitbreiden. In het kader van de nationale Joegoslavische activiteit voor de verdediging van de vrede, zijn er talrijke meetings in Joegoslavië gehouden, op de werkplaatsen, in ondernemingen en instellingen, in de steden en op het land. Op deze meetings hebben de werkers hun wens uitgesproken, zich nog met grotere toewijding te geven aan de opbouw van het socialisme en zo nog meer bij te dragen tot de strijd voor de vrede in de wereld en tot vreedzame internationale samenwerking.

Het congres heeft aan het uitvoerend comité de taak opgedragen alle bewegingen uit te nodigen, die op haar programma hebben geschreven: strijd tegen de oorlog, voor de vrede en voor de internationale samenwerking, haar vertegenwoordigers naar Joegoslavië te zenden om ter plaatse de werkelijke toestand te onderzoeken en vast te stellen of er zich op het grondgebied van de F.V.R. van Joegoslavië militaire bases van vreemde grote mogendheden bevinden, en of er zich een agressie tegen naburige landen voorbereidt. Het congres heeft ook aan het uitvoerend comité opgedragen, bekende politici, die strijden voor de vrede en de samenwerking onder de naties op te roepen tot deelneming aan deze actie.

Overigens heeft het Nationale Joegoslavische Comité voor de Verdediging van de Vrede de mening uitgesproken, dat, ten einde de waarheid vast te stellen en de verantwoordelijkheid voor de abnormale verhoudingen die er thans bestaan tussen Joegoslavië en enkelen van zijn burens, een zelfde onderzoek gemaakt zou moeten worden op het grondgebied van de betreffende buurstaten. Het Nationale Joegoslavisch Comité voor de Verdediging van de Vrede heeft ter zelfdertijd de regering van de F.V.R.J. verzocht de uitvoering van bovenvermelde taak te vergemakkelijken voor de vertegenwoordigers der bewegingen en voor de particulieren die uitgenodigd zullen worden.

Dit besluit, zo heeft het congres uitgelegd, wordt gemotiveerd door het feit, dat, gedurende geruime tijd, de verantwoordelijke kringen in de Sowjet-Unie en in de Oost-Europese staten alsook in sommige milieus onder hun invloed in de andere landen een geweldige campagne voeren tegen de F.V.R.J., voorwendend, dat de Joegoslavische regering grote vreemde mogendheden heeft toegestaan, militaire bases op Joegoslavisch grondgebied in te richten en dat, op hetzelfde grondgebied, zich agressieve operaties voorbereiden tegen naburige landen.

Bij het nemen van dit besluit wordt het Congres geleid door de wens, de publieke opinie juist in te lichten, om deze leugens en deze lasters te ontmaskeren en de werkelijke geest van de campagne van provocatie tot de oorlog, die tegen Joegoslavië gevoerd wordt, aan te tonen.

VERKEUING VAN HET NATIONALE COMITE

Na de vraagstukken van de strijd voor de vrede behandeld te hebben en de meningen gehoord te hebben, geuit door de vertegenwoordigers der massa-organisaties, van het openbare en culturele leven in Joegoslavië, is het Congres van het Joegoslavische Nationale Comité voor de Verdediging van de Vrede te 12 uur gesloten

Met het aannemen van een resolutie, die de conclusies van het Congres bevat, de stemming over de statuten van het Comité en de verkiezing van een nieuw Nationaal Comité. De oud-voorzitter van het Nationaal Comité, Josip Vidmar, voorzitter van de Volksraad van de Nationale Vergadering der F.V.P.J., blijft aan als voorzitter van dit Comité. De secretarissen zullen zijn: Mile Vitorović, secretaris-generaal der Vereniging der Journalisten van Joegoslavië en de Macedonische schrijver Blazo Koneski. Onder de leden van het Uitvoerend Comité bevinden zich o.a. de secretaris-generaal van het Centrale Comité van de Federatie der Vakverenigingen van Joegoslavië, Ivan Bozicevic, de publicist Vladimir Dedijer, de ondervoorzitter van de regering van Bosnië-Herzegovina, Avdo Humo, de publicist Ivan Karaivanov, de schrijver Miroslav Krleža, de minister van de Federale regering Bozidar Maslaric, de schrijver Cedomir Minderovic, de katholieke bisschop Antin Aksamovic, de orthodoxe bisschop Vladimir Rajic, de voorzitter van de Academie van Kunsten en Wetenschappen van Joegoslavië Andrija Stampar, de voorzitter van de Federale Vergadering Vladimir Simic, de secretaris van het Centraal Comité van de Volksjeugd van Joegoslavië Milan Neoricic.

DE RESOLUTIE AANVAARD DOOR HET CONGRES VAN HET JOEGOSLAVISCHE NATIONALE COMITÉ VOOR DE VERDEDIGING VAN DE VREDE

Het Joegoslavische Nationale Comité voor de verdediging van de Vrede, uitdrukking gevende aan de wil van de overweldigende meerderheid der Joegoslavische Volken, aanvaardde de volgende conclusies:

De Volken van Joegoslavië met hun regering aan het hoofd, richten in het huidige tijdsgewricht hun algehele activiteit op vreedzame en scheppende arbeid, aan de economische en culturele opheffing des lands, aan de opbouw hunner nieuwe sociale gemeenschap. Daarom hebben zij een wezenlijk belang bij de handhaving van de vrede aan hun grenzen op de Balkan en in de gehele wereld.

Terwijl zij strijden voor en steun geven aan iedere oprechte activiteit, die gaat in de richting van verdediging en consolidatie van de Vrede, strijden onze volken gelijktijdig voor de eerbiediging van de beginselen van gelijkheid in rechten tussen de naties en de Staten, zomede voor een vrije nationale ontwikkeling van alle volkeren. De Joegoslavische volken brandmerken iedere politiek, die vergroting van het oorlogsgevaar met zich brengt, zij veroordelen de bewapeningswedloop, verzetten zich tegen het gebruik van de atoombom en andere massale verdelgingsmiddelen, zij strijden in woord en daad voor de toepassing van de beginselen van de organisatie der Verenigde Naties, en zijn daardoor solidair en strijden met de miljoenen mensen, die alom ter wereld haken naar een ondeelbare vrede.

Strijdend voor hun vrije ontwikkeling en hun onafhankelijkheid weerstonden de Joegoslaven in de tweede wereldoorlog met succes de agressie der Duitse, Italiaanse, Hongaarse, en Bulgaarse en andere indringers. In die strijd is een op iedere acht burgers van Joegoslavië omgekomen. Die onmetelijke offers waren niet vergeefs, want de Joegoslavische volken hebben zich het recht verzekerd om hun binnenlandse orde te vestigen in de door de overweldigende meerderheid der burgers gewilde zin. Na de oorlog hebben de Joegoslavische burgers al hun streven geconcentreerd op herstel van de zeer grote oorlogsschade en verwoestingen, op consolidatie van de onafhankelijkheid van hun land door opbouw van het socialisme en trachtten zij aldus elke burger en elk der volkeren van Joegoslavië die gedurende zoveel eeuwen in slavernij en ellende leefden, de gelegenheid te geven, de grootste mate van vrijheid en welzijn deelachtig te worden.

Het Joegoslavische Nationale Comité voor de verdediging van de Vrede verkondigt ten overstaan van de publieke wereldopinie:

1. Dat Joegoslavië, daar het het recht van ieder volk op vrije en soevereine ontwikkeling erkent, geen enkele agressieve bedoeling heeft en kan hebben ten aanzien van enig ander land; dat het de wapenen nooit tot werktuig van zijn nationale politiek zullen maken, behoudens in het geval van wettige verdediging.

2. Dat de verschillen in maatschappelijke orde tussen de onderscheidene Staten geen oorzaak van bedreiging van de Wereldvrede zouden behoeven te zijn, maar dat de werkelijke bron van het oorlogsgevaar tegenwoordig gevormd wordt door de politiek der belangensferen, de ongelijkheid tussen de Staten, der inmenging in het interne leven van

andere landen en der begerigheid op het economisch plan.

De verantwoordelijkheid voor de koude oorlog berust in de eerste plaats bij de kringen in sommige staten, die zich beijveren, de wereld in twee blokken te verdelen, waardoor zij een reeks andere landen eenvoudig tot satellieten maken van het ene of andere blok. Die kringen voeren een directe actie, die de verwervingen bedreigen, waarvoor de volkeren hebben gestreden en die zij ten dele in de tweede wereldoorlog veroverden. De grote mogendheden mengen zich in het binnenlandse leven van de kleine en zelfs van sommige grote landen: Men wijst aan wie wel en wie niet zal worden opgenomen in de regering van een land, men effent de weg voor de opkomst van de meest reactionnaire vazal-regeringen of, beter nog, door de benoeming van Gouverneurs-Generaals, volgt men een politiek van onderwerping. Men schept op vreemde gebieden militaire bases en men onderhoudt er troepen, en zulks niet alleen in landen, die in de oorlog werden verslagen, maar ook op het grondgebied van landen, die tot de bondgenoten behoorden.

Op de een of andere wijze leggen deze milieux onder het mom van diverse "plannen" of van "edelmoedige hulpverlening" een politiek van economische dienstbaarmaking van bepaalde landen, die zij beschouwen als te liggen binnen hun belangensfeer, ten uitvoer. Die politiek wordt niet slechts gevolgd ten aanzien van kleine achterlijke landen, maar evenzeer ten aanzien van zo ontwikkelde landen als de Europese.

Een integrerend onderdeel van de politiek der invloedssferen dat de tendenz van uitbreiding en van steeds scherper verdeling van de wereld in twee blokken vertoont, is de schepping van kunstmatige belemmeringen in de internationale handel, die de ontplooiing van deze handel verhindert, vooral in Europa, wat de oorzaak is van zeer grote schade voor alle landen en de grondslagen ondermijnt, waarop de ontwikkeling en de stabilisering van de vreedzame samenwerking tussen de volkeren en Staten ter gehele wereld behoorden te rusten.

De Sowjet-Unie en de Oost-Europese landen zijn met deze politiek zo ver gegaan, dat ze Joegoslavië onderworpen hebben aan een economische blokkade, die zonder precedent is in de geschiedenis en dergelijke politiek draagt ertoe bij, de handhaving van de vrede in Europa en in de wereld nog meer te ondermijnen.

Ter rechtvaardiging van deze politiek der belangensferen, die uitloopt op een steeds toegespitster verdeling der wereld in twee blokken, bedenkt men allerlei on-democratische en on-wetenschappelijke theorieën betreffende de culturele prioriteit en de "leidende rol" van de ene grote mogendheid, betreffende de voordelen van de "leefwijze" van een andere grote mogendheid, ontkent men de culturele en wetenschappelijke prestaties van bepaalde naties, schept men een monopolie in de verspreiding van tendentieuze nieuws, vindt men verschillende leugens met het doel, de "zogenaamde koude oorlog" te voeren. ^{uit}

3. Het Joegoslavisch Nationaal Comité voor de verdediging van de vrede is van oordeel, dat iedere staat recht heeft op bestaan, op algehele onafhankelijkheid en op soevereine gelijkheid met andere Staten, zomede het recht om deze rechten, zijn bestaan en zijn territoriale integriteit te beschermen en te vrijwaren.

De geschiedenis heeft geleerd, dat het onaantastbare recht van ieder volk en van ieder land niet vernietigd kan worden door enige macht noch door enig geweld. In alle Staten, wier onafhankelijkheid

bedreigd wordt, evenals in de boezem der volksmassas, wier leiders een agressieve politiek nastreven, nemen de krachten toe, die zich verzetten tegen de politiek der invloedssferen en steeds krachtiger de toepassing van het recht eisen van ieder volk om zijn eigen soevereine staat en onafhankelijkheid te vestigen of te handhaven, en om binnelands zonder inmenging van wie ook daarbuiten de ontwikkelingsgang te volgen die beantwoordt aan zijn reële belangen. De zaak van de vrede is onafscheidbaar van de strijd tegen de politiek der invloedssferen en tegen de hegemonie van een mogendheid, ongeacht welke, over ander landen. Het Joegoslavische Nationale Comité voor de verdediging van de Vrede is van oordeel dat ieder volk het recht heeft over zich zelf te beschikken welk recht impliceert het recht tot schepping van zijn eigen nationale staat.

4. De huidige ontwikkeling der wereld toont aan, dat de eerbiediging van dit recht, vooral met betrekking tot de koloniale en half-koloniale volkeren, een machtige factor kan zijn voor de consolidering van de vrede.

Daarom kan de politiek die hierin bestaat, dat ze de uitkomsten der Chinese revolutie niet erkent, en dat zij de volkeren van Azië en Afrika verhindert om, overeenkomstig hun wensen, hun eigen staten te vormen, slechts schade toebrengen aan de zaak van de wereldvrede. Het beste bewijs daarvoor is het geval Korea, waar de rivaliteit en de inmenging der grote mogendheden in oorlog met zich bracht die het gevaar voor de vrede in de wereld groter maakt en de nationale onafhankelijkheid van het Koreaanse volk bedreigt.

Daarentegen was de erkenning van de soevereiniteit van India, Pakistan, Indonesië en enige andere landen in het Midden-Oosten en in het nabije Oosten, een positief element voor de vrede en de latere ontwikkeling dezer volken. De enige wens der koloniale en semi-koloniale volkeren naar vorming hunner eigen nationale en soevereine Staten gaat trouwens steeds meer in vervulling ondanks de tegenstand der kolonialistische machten, die gezworen tegenstanders zijn van iedere vooruitgang of van iedere wijziging van de bestaande toestand, die te hunnen koste tot stand zou komen.

5. Het Joegoslavische Nationale Comité voor de verdediging van de vrede is van oordeel, dat de vredeskrachten in alle landen der wereld zo'n tastbare macht vormen dat zij in staat zijn een dam op te werpen tegen de aanspraken der agressieve kringen, die de mensheid opnieuw in bloedvergieten willen storten.

De gebeurtenissen der laatste jaren en der laatste maanden toonden aan, dat de schepping van een oorlogspsychose tot praktijk is geworden van de meest reactionnaire machten in het Westen als van de propaganda en de dreigementspolitiek der Kominformistische leiders. Deze psychose dient beide partijen niet alleen om elkaar over en weer te chanteren maar bovendien om hun hegemonie te vergroten, om alle tegenstand tegen hun politiek van overheersing en agressie te smoren, en dat alles enerzijds onder de mom van strijd tegen het imperialisme en anderzijds onder voorwendsel van "verdediging van de beschaving tegen het communisme".

De werkelijkheid is echter in feite, dat de Sowjet Russische leiders onder de mom van strijd tegen het imperialisme hun verlangen naar uitbreiding hunner hegemonie verbergen, en dat de Westelijke leer

van de "Verdediging van de beschaving tegen het communisme evenzeer gericht is tegen de warrachtige krachten van de vooruitgang en van het socialisme op aarde, en dat het de Sowjet-Unie helpt in de tenuitvoerlegging zijner hegemonie-politiek.

De koude oorlog is een methode geworden om de onderworpen staten en volken evenals de politieke groepen, die zich gedragen als agenten van de ene of andere macht, aan de leiband te houden.

6. Daar zij zich van de wens naar vrede der massa's bewust zijn geven zich de agressieve kringen van beide mogendheden moeite het werkelijke karakter hunner hegemonie-politiek te verbergen achter een lawaaijerige "pacifistische phraseologie. Deze kringen trachten, om de talrijke vredesbewegingen, die op aarde bestaan, in te palmen, ze tot werktuigen hunner buitenlandse politiek te maken, en om de geestesgesteldheid van millioenen mensen, die zich oprecht hebben geschaard rondom de talrijke vredesorganisaties voor hun onjuiste oogmerken te benutten. Dit is vooral het geval met de organisatie van het Wereldcongres van de Voorstanders van de vrede. De Joegoslaven maakten deel uit van de stichters dier beweging, die honderduizenden mannen en vrouwen samenbracht, die oprecht en innig de vrede wensen.

Sedert Joegoslavië evenwel geweigerd heeft zich aan de hegemonie der Sowjets te onderwerpen en zijn vrijheid en onafhankelijkheid te verkopen, zijn de Sowjet-Russische leiders er toe overgegaan, presie uit te oefenen op de leiding van het Wereldcongres van de Voorstanders van de vrede, en dwongen zij haar, zich aan te passen bij de politiek der Sowjet-Unie jegens Joegoslavië.

Aldus heeft het merendeel dier leiding zijn essentiële plicht, te strijden voor de vrede, verontachtzaamd en is zij, door misbruik te maken van haar positie, veranderd in een propaganda-orgaan zonder meer, van de Politiek der Sowjet-Unie, dat onrechtvaardig en agressief is jegens Joegoslavië, en tot een werktuig dat dient om die niet-pacifistische politiek te verbergen achter een pacifistische phraseologie. De volken van Joegoslavië zijn volkomen eensgezind, met de verlangens en innige wensen der strijders van de Wereldvredesbeweging die oprecht de vrede willen, maar zij mogen tevens niet nalaten, diegenen onder de leiders te brandmerken, die willens en wetens werken om die beweging zowel ideologisch als organisatorisch in onjuiste posities te brengen, zoals hun houding jegens ons land het best bewijst, een houding, die geheel ongeschikt is gemaakt aan de Sowjet-politiek.

De enige "fout" van Joegoslavië is, dat het noch gedurende de laatste oorlog, noch vandaag de dag, deel heeft willen uitmaken van de belangensfeer van wie ook, maar integendeel streed voor zijn onafhankelijkheid en zijn recht op een vrije socialistische ontwikkeling.

7. De opperste Sowjet der Sowjet-Unie publiceerde ter gelegenheid van de campagne voor de vrede een verklaring, volgens welke de "Sowjet-regering die trouw de vrede en de samenwerking tussen de volken verdedigd heeft, in de toekomst deze politiek van vrede en vriendschappelijke betrekkingen tussen de volken, hardnekkig zal blijven volgen, urgentie-maatregelen door bemiddeling van de organisatie der Verenigde Naties zal nemen, en zich van alle andere middelen zal bedienen ter waarborging van de vrede en de internationale veiligheid."

Ten gevolge van deze verklaring vestigt het Joegoslavisch Nationale Comité voor de verdediging van de vrede de aandacht van alle

strijders voor de Vrede, van de gehele wereld op het feit, dat de praktijk der Sowjet politiek in strijd is met deze verklaring. Een zodanige verklaring zou slechts aanvaardbaar zijn, als de regering der Sowjet-Unie het recht zou erkennen en eerbiedigen der Joegoslavische volkeren om zichzelf soeverein te leiden zonder enige economische, politieke en militaire druk, als zij aan de tegen Joegoslavië gerichte economische blokkade een eind zou maken, als zij er van af zou zien, terroristische acties te prediken, en te organiseren, die de schepping van wanorde op Joegoslavisch grondgebied beogen en als zij niet langer de radio-zenders en andere propaganda-middelen der Sowjet-Unie ter beschikking zou stellen van een klein aantal Joegoslavische uitgewekenen, die ze gebruiken om de omverwerping der wettige regering van hun land aan te prijzen. Het betrachten dezer politiek van pressie door de Sowjet-Unie en de regeringen der haar onderworpen regeringen in Oost-Europa tegen Joegoslavië is een uiterst grove verkrachting van het Handvest der Verenigde Naties en een der gevaarlijkste bronnen voor de bedreiging van de wereldvrede.

8. Het Joegoslavische Nationale Comité voor de verdediging van de Vrede is van oordeel, dat de arbeidersbeweging der fundamentele kracht vormt in de strijd voor de vrede, want zij is daarvan het best georganiseerde, het meest progressieve en meest strijdende element. Daarom betekent iedere verzwakking van de arbeidersbeweging tegelijk een verzwakking van de strijd voor het behoud en de consolidering van de vrede als geheel. De Sowjet-leiders, die zichzelf hebben uitgeroepen tot leiders van de Wereldvredesbeweging, ondermijnen niettemin juist door hun aantasting van de eenheid der vooruitstrevende arbeidersbeweging, de fundamentele kracht, waarop de strijd voor de vrede rust. Zodanige politiek der Sowjet-Unie is het uitvloeisel van de leemten der democratie in het binnelandse leven van dit eerste socialistische land, leemten die een stagnatie op alle gebieden van het maatschappelijk leven in Sowjet-Rusland met zich brachten. De overwinning in de tweede wereldoorlog, gedurende welke de Sowjet-arbeiders reusachtige offers gebracht hebben, heeft de hegemonistische aspiraties der Sowjet-leiders versterkt. Een hele reeks Oost-Europese landen zijn zodoende tot vazalstaten gemaakt en onderworpen aan de economische uitbuiting en de politieke en culturele leiding der Sowjet-Unie. Door grof geweld en door gebruikmaking van de methoden van daadwerkelijke bezetting, werden de volken dier landen belemmert in hun vrije socialistische ontwikkeling. De zelfde tendenzen treden aan de dag in de Sowjet buitenlandse politiek in Azië, zowel met betrekking tot China als jegens andere landen. De vooruitstrevende bewegingen in de wereld worden, evenals de innige wensen van bepaalde volken naar eenheid, gebruikt door die buitenlandse politiek als werktuigen in de strijd tegen andere grote mogendheden voor uitbreiding der eigen hegemonie.

Daarom is het in de strijd voor de vrede de fundamentele taak van de internationale arbeidersbeweging om zich actief te verzetten tegen de politiek der belangensferen, die door de oorlogzuchtige milieus van het Westen zowel als door de hegemonistische kringen der Sowjet-Unie wordt bedreven.

9. Het Joegoslavische Nationale Comité voor de verdediging van de vrede is van oordeel, dat de handhaving van de wereldvrede niet het monopolie is van een enkele staat, van één enkele klasse of van één
* uit te lokken

enkele politieke partij, maar een vitale aangelegenheid van alle eerlijke vooruitstrevende en democratische mannen en vrouwen in de wereld, de vitale aangelegenheid van de brede massa's en van gehele naties.

In de beweging voor de vrede is voor allen plaats, die zijn:

- Voor een ondeelbare vrede, d.w.z. voor een vrede, die aan de kleine zowel als aan de grote volken verzekerd wordt en die alom moet heersen.

- Voor de oplossing van alle thans in het geding zijnde kwesties door wederzijds overleg, in de geest van het Handvest der Verenigde Naties, en met deelneming van alle staten, die er bij betrokken zijn.

- Tegen de koehandel, die de grote mogendheden bedrijven ten koste van de kleine door middel van de verdeling in belangensferen;

- Tegen de verwording van de Verenigde Naties tot een werktuig van de politiek van de een of andere grote mogendheden.

- Voor een getrouwe toepassing van de geginselen van het Handvest der Verenigde Naties;

- Tegen de politiek der blokvorming en invloedssferen;

- Voor het recht van alle volken op onafhankelijkheid, gelijkheid en een vrije binnelandse ontplooiing;

- Tegen de politiek der invloedssferen in al haar aspecten, d.w.z. de kunstmatige instandhouding van de koude oorlog; de bewapeningswedloop; de chantage met betrekking tot het gebruik van de atoombom en andere massale verdelgingsmiddelen; het bezet houden van vroegere vijandelijke landen; alsmede het op de lange baan schuiven van de sluiting van de vredesverdragen met de vroegere vijandelijke landen;

- Tegen discriminering en economische blokkades;

- Voor economische samenwerking op voet van gelijkheid tussen alle staten;

- Voor culturele samenwerking, die gebaseerd is op eerbiediging en gelijkheid van de nationale cultuur van ieder volk.

No.4

30 Juli 1950

I N H O U D

1. Oproep van het Joegoslavische Nationale Comité voor de verdediging van de Vrede.
2. Rede van Milovan Djilas op het Congres van het Nationale Comité voor de verdediging van de Vrede.
3. Wezen en zijn van de Sowjet-politiek voor de Vrede.
4. Massa-overbrengingen van de bevolking uit de streken langs de Joegoslavische grens. Vervolgingen van Joegoslavische minderheden in Roemenië en Hongarije.
5. De Nederlandse arbeiders strijden voor de waarheid over socialistisch Joegoslavië.
6. Het Roemeens Cominformistisch blad "Scanteia" poogt de houding van Joegoslavië in de Veiligheidsraad vals voor te stellen.
7. Georges Dimitrov en de Sowjet-hegemonie.
8. De Cominformisten nodigen de toeristen uit om zich naar het Spanje van Franco te begeven. Het toeristenseizoen in Joegoslavië.
9. José del Barrio: "Open brief aan het Politieke Bureau van het Centraal Comité der Spaanse Communistische Partij.

*

Cominformistisch
blad (6)

Alleen de
Naam
Cominformistisch
(8)

OPROEP VAN HET JOEGOSLAVISCHE NATIONALE COMITE
VOOR DE VERDEDIGING VAN DE VREDE

*

HET CONGRES NODIGT DE BEWEGINGEN EN ENKELE STRIJ-
DERS VOOR DE VREDE UIT HUN VERTEGENWOORDIGERS
NAAR JOEGOSLAVIE TE ZENDEN

IN DE LOOP VAN HET CONGRES, DAT OP 17 JULI IN BELGRADO WERD GEHOUDEN, HEEFT HET NATIONAAL JOEGOSLAVISCH COMITE VOOR DE VERDEDIGING VAN DE VREDE DE TEKST VAN DE VOLGENDE RESOLUTIE AANGENOMEN:

"GEZIEN HET FEIT, DAT DE VERANTWOORDELIJKE KRINGEN VAN DE SOWJET-UNIE EN DE OOST-EUROPESE LANDEN EN OOK KRINGEN ONDER HUN INVLOED IN ANDERE LANDEN REEDS GERUIME TIJD EEN CAMPAGNE OP ZEER GROOTE SCHAAL VOEREN TEGEN DE F.V.R. VAN JOEGOSLAVIE, BEWERENDE, DAT DEZE REGERING AAN ANDERE GROTE MOGENDHEDEN TOEGESTAAN HEEFT MILITAIRE BASES OP JOEGOSLAVISCH GRONDGEBIED TE VESTIGEN EN DAT AGRESSIEVE OPERATIES UITGAANDE VAN HET JOEGOSLAVISCH GRONDGEBIED VOORBEREID WORDEN TEGEN DE BUURLANDEN,

GEZIEN DAT HET IN HET BELANG IS VAN DE JUISTE INLICHTING VAN DE OPENBARE MENING, DAT DE LEUGENS EN DE BELASTERINGEN TEGEN JOEGOSLAVIE WORDEN ONTMASKERD EN DAT DE WARE ZIN VAN DEZE OORLOGSZUCHTIGE CAMPAGNE WORDT ONTHULD, DRAAGT HET JOEGOSLAVISCHE NATIONALE COMITE VOOR DE VERDEDIGING VAN DE VREDE, OP ZIJN CONGRES VAN 17 JULI 1950 ZIJN UITVOEREND COMITE OP:

DE BEWEGINGEN VOOR DE VREDE, IN WIER PROGRAMMA DE PLICHT VOORKOMT TE STRIJDEN TEGEN DE OORLOG, VOOR VREDE EN VOOR INTERNATIONALE SAMENWERKING, UIT TE NODIGEN, HARE VERTEGENWOORDIGERS NAAR JOEGOSLAVIE TE ZENDEN, TEN EINDE TER PLAATSE DE WERKELIJKE TOESTAND TE ONDERZOEKEN, TE WETEN: HET NIET-BESTAAN VAN MILITAIRE BASES VAN VREEMDE GROTE MOGENDHEDEN, NOCH VAN VOORBEREIDINGEN TOT AGRESSIEVE OPERATIES TEGEN DE BUURLANDEN:

VERDERDE MEEST VOORAANSTAANDE PERSOONLIJKHEDEN, STRIJDERS VOOR DE VREDE EN VOOR INTERNATIONALE SAMENWERKING, UIT TE NODIGEN OM AAN DEZE ACTIE DEEL TE NEMEN.

ANDERZIJD ACHT HET JOEGOSLAVISCHE NATIONALE COMITE VOOR DE VERDEDIGING VAN DE VREDE HET NODIG, DAT, TEN EINDE DE WAARHEID EN DE VERANTWOORDELIJKHEDEN VOOR DE ABNORMALE BETREKKINGEN VAST TE STELLEN, EEN ONDERZOEK WORDE INGESTELD OP DE GRONDGEBIEDEN VAN JOEGOSLAVIE'S OOSTELIJKE BUREN.

HET JOEGOSLAVISCHE NATIONALE COMITE VOOR DE VERDEDIGING VAN DE VREDE VERZOEKT DE REGERING VAN DE F.V.R. VAN JOEGOSLAVIE DEN VERTEGENWOORDIGERS VAN DE UITGENODIGDE BEWEGINGEN EN PARTICULIEREN DE UITVOERING VAN BOVENVERMELDE PLICHTEN TE VERGEMAKKELIJKEN.

*

REDE VAN MILOVAN DJILAS OP HET CONGRES VAN HET NATIONA-
LE COMITE VOOR DE VERDEDIGING VAN DE VREDE

Op het Congres van het Joegoslavisch Nationaal Comité voor de Verdediging voor de Vrede heeft Milovan Djilas, minister van de bondsregering en lid van het Politieke Bureau van de Joegoslavische Communistische Partij het woord genomen. Hij verklaarde, dat de Joegoslavische volken in vrede willen en wensen te leven met alle volkeren en vredelievend met hen samen te werken, dat de politieke, economische en militaire machten van Joegoslavië geen ander volk bedreigen en dat in Joegoslavië geen enkel vreemd land een middel of een groep heeft, noch kan hebben, om een ander land te bedreigen.

De regering, de Staat en de Joegoslavische gemeenschap, bracht Djilas naar voren, hebben geen verbintenis, noch verdrag, openbaar noch geheim, met enige buitenlandsche regering, noch enige buitenlandse groep en koesteren geen enkel plan, dat op enige wijze een ander land, welk ook zou kunnen bedreigen.

Hij legde er de nadruk op het feit, dat alle krachten in de Staat en in de Joegoslavische gemeenschap strijden, om door groot scheppend werk betere levensomstandigheden en de opbouw van een werkelijke socialistische Volksdemocratie te verzekeren.

De Joegoslavische volken en hun staatsorganen wensen, dat alle vragen, die door de Sowjet-Unie en Oost-Europese regeringen als strijd vragen worden beschouwd, opgelost worden door een overeenkomst op een wijze, die voor het prestige van de landen niet kwetsend zou zijn, noch voor de soevereiniteit en onafhankelijkheid van Joegoslavië.

Djilas heeft alle oorlogszuchtige en hegemonistische krachten veroordeeld, die zich op verschillende wijze en onder verschillende leuzen vermommen, om zich tegen de vrijheid, de onafhankelijkheid en de vrijwillige samenwerking der volken op de grondslag van gelijkheid van rechten te verzetten.

"Aan de ene kant", zei Djilas, "werkt men met het spook van het communisme en tracht enkele volken vrees aan te jagen en hun streven naar een vrije nationale ontwikkeling te remmen, aan de andere kant benut men de strijd der volken en der arbeidende massa's, om de hegemonie uit te breiden.

Vervolgens sprekende over de betrekkingen van Joegoslavië met de naburige volken, zeide Djilas, dat de versterkte campagne van leugens en dreigementen, alsook het organiseren van alle soorten van aanvallen tegen Joegoslavië in die landen klaarblijkelijk ten doel hebben de waarheid van de vredelievende politiek van Joegoslavië, evenals de werkelijke schuldigen aan de bestaande toestand en hun verdachte bedoelingen te verbergen.

"De politiek die de verantwoordelijke kringen van Bulgarije nu tegen Joegoslavië voeren, betuigde Djilas, is niet het werk van het Bulgaarse volk en kan het niet zijn. Zij leidt op een weg, die essentieel in niets verschilt van die, welke voorafgaande regimes in Bulgarije volgden. Op nieuw propageert men wiid en raad de "communisten".

onze beide landen, zonder enige gegronde reden, die gerezen mocht zijn uit een mogelijk misverstand tussen Joegoslavië en Bulgarije.

Maar de regeringen en de regimes komen en gaan, terwijl de volken blijven en strijden moeten tegen wat van het verleden nog overblijft en tegen alles wat de vriendschappelijke en vreedzame samenwerking onder hen bedreigt. Het Bulgaarse volk moet heden ten dage weten, dat de Joegoslavische volkeren niet verantwoordelijk zijn voor de beledigingen en de ellende, die het in het verleden heeft moeten ondergaan, hun bloed vergietend voor vreemde belangen en dat de Joegoslavische volkeren en hun regering ten enen male niet schuldig zijn aan de toestand, die thans heerst in de tegenwoordige betrekkingen en dat zij in vriendschappelijke betrekkingen met het Bulgaarse volk wensen te leven en daartoe hun uiterste best doen zijn onafhankelijkheid eerbiedigend.

Na te hebben opgemerkt, dat men hetzelfde kan zeggen omtrent het Hongaarse volk en de verantwoordelijke kringen in Hongarije, sprak Djilas over de betrekkingen met Roemenië. Hij verklaarde, dat nooit tevoren, noch in de geschiedenis der laatste tijden, er een conflict is geweest tussen de Joegoslavische en Roemeense volken.

"Dat bewijst boven alle twijfel", voegde Djilas er aan toe, dat de vijandige politiek der verantwoordelijke Roemeense kringen tegenover ons land het resultaat is van vreemde invloed en niet van enigerlei twistvragen". Djilas verklaarde vervolgens, dat achter de leugens omtrent de beweerdde Joegoslavische plannen voor de verdeling van Albanië, zich in werkelijkheid de agressieve en ondemocratische politiek van de regering Enver-Hodja en de hegemonistische eisen van andere mogendheden verbergt.

"Wat ons betreft", vervolgde Djilas, "wij hebben altijd alles gedaan opdat Albanië onafhankelijk zou zijn en op elk gebied vooruit zou gaan. Het Albanese volk moet weten, dat de Joegoslavische volkeren en hun regering altijd hun vrienden zijn geweest en het zullen blijven, dat zij geen enkel plan overwegen, dat zijn vrede, zijn onafhankelijkheid, de integriteit van zijn grondgebied zou kunnen bedreigen en dat zij dus geen verantwoordelijkheid dragen voor het duistere en onwaardige spel, waarin de Albanese regering hen, tegen zijn historisch streven en zijn werkelijke huidige belangen in verweekt.

Maar ondanks zulke waarheid over de politiek van de naburige regeringen jegens ons land, werd van onze zijde noch in het verleden noch tegenwoordig enige wijziging van de regeringen of van de interne toestand in die landen geëist als voorwaarde voor de vreedzame samenwerking en normalisering van de wederzijdse betrekkingen.

De oplossing en de regeling van deze kwesties behoren te geschieden door de betrokken volken en door niemand anders. Dat was en blijft ons standpunt. De rechten die wij voor onze volken eisen, en wij hebben geen rechten: denken er niet aan om deze rechten aan andere volkeren te weigeren. Terwijl Djilas onderstreepte, dat de regering en het volk in Joegoslavië een eenheid vormen in de strijd voor de vrede, het behoud van de onafhankelijkheid, de eerbiediging van andere volken en voor de ontwikkeling van een gelijkberechtigde samenwerking tussen de volken, besloot hij zijn rede aldus:

"Er bestaat heden geen macht die de Joegoslavische volken zou kunnen breken in hun strijd voor onafhankelijkheid, vriendschap met de andere volken, vrede onder de volkeren, gelijkheid van rechten van grote en kleine naties, voor ontwikkelde en achterlijke landen".

WEZEN EN ZIJN VAN DE SOWJET-POLITIEK VOOR DE VREDE

Een der mederwerkers van "Borba" Petkovic, schrijft in dit blad, dat al het lawaai, dat in de Oost Europese landen voor de vrede gemaakt wordt, slechts een originele conceptie vormt van oorlogs-propaganda, en dient, om de minachting welke de Cominformisten voor de Vrede koesteren te camoufleren.

"Onder de dekmantel van "Strijd voor de Vrede", schept men bij de Bulgaarse, Hongaarse, en Roemeense volkeren een atmosfeer van ongerustheid en een oorlogs-psychose en men lenkt de aandacht der werkers af van de zware satellieten-wezenlijkheid van hun land. Tevens, en terwijl men zich schor schreeuwt over de "Strijd voor de Vrede" en terwijl men handtekeningen verzamelt ten gunste van de oproep van Stockholm" zo schrijft Petkovic, "circulieren gemotoriseerde eenheden in Sofia, en begeven zich in de richting van de Westgrens, geheel en al klaar en uitgerust, van kanonnen tot gezondheidsdienst toe".

In de grens-zone van Roemenië, tegenover Joegoslavië, wordt avondklok ingesteld. In Hongarije wordt een ware kruistocht gevoerd tegen de leden der Joegoslavische minderheid. Men arresteert, mishandelt, en men brengt met geweld, niet slechts personen en bepaalde families, maar zelfs gehele dorpen en sectoren naar elders over.

Petkovic beschrijft dan uitvoerig de manier waarop enige maanden geleden het Hongaarse Ministerie van Binnenlandse Zaken, de grens-sector tegenover Joegoslavië tot "verboden zone" verklaarde, terwijl de organen der Nationale Veiligheid en de politie doódeenvoudig bezit namen van de dorpen die in de grens-sector tussen Donau en Theiss gelegen waren, en "zuiveringsacties" begonnen.

Tegelijkertijd en onder het mom van "veiligheidsmaatregelen" arresteert men de leden der Joegoslavische minderheden en de vroegere strijders die deel namen aan de Joegoslavische Nationale Bevrijdingsoorlog. Een aantal hunner wordt in geënceneerde processen berecht, en onvermijdelijk ontdekt men tijdens deze processen, dat zij zich aan "anti-hongaarse" "anti-Sowjet" activiteiten hebben schuldig gemaakt enz., terwijl de grote meerderheid, zonder sporen achter te laten, in de gevangnissen verdwijnt, die Horti als erfenis heeft achtergelaten.

De eigenmachtigheid der Hongaarse politie in de sectoren welke door de Joegoslavische bevolking bewoond worden, heeft onhoudbare levens toestanden teweeg gebracht. Het gerucht doet de ronde onder de bevolking, dat de gedeporteerde bewoners naar Rusland worden gezonden. "Het is gemakkelijk om de geest van deze terroristische acties der Hongaarse autoriteiten te ontwaren, zo onderstreept de schrijver van het artikel. Door deze speciale maatregelen toe te passen op de Joegoslavische minderheden in dit grondgebied, wensden Rakossi & Co vooral pressie op Joegoslavië uit te oefenen. Zij willen verder door hun arrestaties hun slechte behandeling en deportaties, de aaneengeslotenheid van de Joegoslavische minderheid in Hongarije verbreken, maar dat zal hun niet gelukken; zelfs niet door hun inquisitie-methodes. Tenslotte trachten zij door hun zuiveringsacties in de grenszones tegenover Joegoslavië, het plan Horti te verwezenlijken van denationalisatie der Joegoslavische bevolking en tot Hongaar maken van onze landgenoten." De actie die tegen de Joegoslavische minderheid en tegen de Hongaarse arbeiders zelf in de

grens-zone gevoerd wordt in Hongarije", zo besluit Petkovic, "getuigt vooral van het falen der Hongaarse cominformisten om hun satellieten politiek toe te passen op onze landgenoten en de Hongaarse werkers, wier sympathie niettegenstaande alles gewijd is aan het Joegoslavische volk en aan de rechtvaardige zaak van Joegoslavië. Geen enkele terreur zal de werkers op de knieën kunnen dwingen. Zij zijn zich ten volle bewust, dat de tegenwoordige Sowjet-Politiek, in strijd met de vrede, dat het Stalinisme van Rakossi en anderen, in flagranten strijd is met de belangen der volkeren van hun eigen land".

*

MASSA-OVERBRENGINGEN VAN DE BEVOLKING UIT DE STREKEN
LANGS DE JOEGOSLAVISCHE GRENS

Naar verluidt bewerkstelligen de Hongaarse autoriteiten een massale overbrenging van de bevolking uit de streken langs de Joegoslavische grens. Die actie strekt zich uit over het gehele grensgebied tussen Donau en de Theiss en geschiedt zowel in plaatsen waar de Joegoslavische nationale minderheid woont als in die, welke uitsluitend een Hongaarse bevolking hebben. De politie en de veiligheidsorganen van de staat, die de dorpen en de grensgebieden bezet hebben, brengen gezinnen en gehele dorpsbevolkingen naar speciaal voor hen gereed gebrachte centra.

Op 23 Juni heeft de Hongaarse politie in de localiteit Bacalmas alle gezinnen weggeleid, die moesten worden afgevoerd uit de grensstrook tussen de Donau en de Theiss. De volgende dag zijn alle deze gezinnen per speciale trein met onbekende bestemming weggevoerd. Iedere trein had van 30 tot 40 wagons en men schat, dat alleen met dit transport ongeveer 2000 personen verplaatst werden.

Volgens niet bevestigde berichten wordt de met geweld verplaatste bevolking naar Roemenië gebracht, vanwaar zij naar een onbekende bestemming gestuurd wordt. Er is vastgesteld, dat deze massaverplaatsing tot nu toe 4 transporten omvatte van mensen, die behoren tot de Joegoslavische minderheden en de Hongaarse bevolking in de grenssector die men weet niet waarheen gebracht zijn. De bevolkingstrasporten in de grensstreken worden door de Hongaarse autoriteiten in het grootste geheim ten uitvoer gelegd. De politie en staatsveiligheidsorganen voeren deze actie uit op een uiterst ruwe manier, zodat er onder de bevolking der grensdorpen verscheidene gevallen van zelfmoord voorkwamen. Deze "zuivering" van de grensstrook wordt door de Hongaarse autoriteiten verricht onder het voorwendsel van "verplaatsing van vijandige elementen" en van "de verdachte bevolking". Om aan deze gedwongen verplaatsing te ontkomen, vluchten talrijke bewoners uit hun streek naar het binnenland.

Een reeks van voorafgaande gebeurtenissen bewijst, dat de Hongaarse autoriteiten deze actie van massale overbrenging der grensbevolking maanden lang hebben voorbereid. Zo werd bijv. twee maanden geleden te Boedapest door de Minister van Binnenlandse Zaken een waarschuwing gepubliceerd, waarin werd medegedeeld, dat de grensstrook tegenover Joegoslavië tot "verboden zone" was verklaard. De autoriteiten hebben alle reizen en verkeer zonder speciale machtiging in die zone verboden. Na deze maatregelen ging men over tot massale arrestaties van leden der Joegoslavische minderheid in de grensplaatsen in de driehoek van Baja. De gearresteerde personen zijn allen vroegere

functionarissen van de Democratische Unie der Zuidslaven in Hongarije, zowel als zeer verdienstelijke vertegenwoordigers der Joegoslavische minderheid, die zich gekant hebben tegen de anti-Joegoslavische en anti-socialistische politiek der Hongaarse regering.

Zij, die in de gevangenis geworpen zijn, zijn eveneens bijna allemaal Joegoslaven, die in Hongarije wonen en tijdens de oorlog in de gelederen der eenheden van het Joegoslavisch Nationaal bevrijdingsleger gestreden hebben tegen de fascistische bezetters. De arrestaties van leden der Joegoslavische minderheid gaan nog steeds door. De Staatsveiligheidsorganen te Szeged zijn onlangs overgegaan tot aanvallen in de plaatsen Santov, Mara, Krecmar, Madjaros en Kombej, waar zij alle Joegoslaven arresteerden, die tijdens de oorlog deelnamen aan de Nationale bevrijdingsstrijd.

Parallel met deze terroristische maatregelen, die volgens de Boedapester cominformistische regering het moreel der Joegoslavische minderheden zouden moeten treffen, veroordelen de Hongaarse rechtbanken de leden en leiders van de culturele organisaties der Joegoslavische minderheid.

Te Szeged heeft het tribunaal Pavle Vujic, landbouwer en oud-strijder van het bevrijdingsleger, tot vier jaar dwangarbeid veroordeeld. De zelfde straf is opgelegd aan de orthodoxe priester Ljubinko Orlic, die actief deelnam aan de totstandkoming der minderheidsorganisaties en lid was van het Comité der Zuidslavische Democratische Unie in Hongarije. De Joegoslaaf Milorad Dikicki werd tot vijf jaar dwangarbeid veroordeeld, en Stepan Mandic, Rodoljub Zivkovic en Stevan Stimic zagen zich drie jaar dwangarbeid opleggen. De tegen de leden der Joegoslavische minderheid bedreven vervolgingen gaan gepaard met de opwekking van chauvinistische haatgevoelens.

Tijdens de voorbereiding der "zuiveringen van de grenssector" schiepen de Hongaarse autoriteiten een oorlogspsychose onder de bevolking der streken, en wel door over te gaan tot gewapende provocaties en andere maatregelen van deze soort.

*

VOORTDUREND VERVOLGINGEN DER JOEGOSLAVISCHE MINDER- HEDEN IN ROEMENIE

De courant "Glas" orgaan van het Servische Volksfront schrijft in zijn uitgave van 19 Juli, dat de Roemeense autoriteiten in de grenssector, voor de nationale Joegoslavische minderheden een regime ingevoerd hebben, dat, wat wreedheid betreft, gelijk staat aan de maatregelen van Hitler en de fascistische dictator Antonesco tijdens de tweede wereldoorlog. De courant brengt tot uitdrukking, dat de Roemeense geheime politie iedere dag huiszoekingen verricht bij leden der Joegoslavische minderheden en voortdurend onschuldige mensen arresteert, deze in gevangnissen werpt waar zij aan onmenselijke behandeling worden onderworpen. De huiszoekingen en arrestaties vinden vooral 's-nachts plaats. De leden der Joegoslavische minderheden, die gearresteerd werden, zowel als de Roemeense boeren, waarin de cominformistische machthebbers geen vertrouwen stellen, worden in vrachtwagens naar een onbekende bestemming geleid, zodat hun familieleden niets van hun lot afweten.

De Roemeense autoriteiten leggen zich vooral hardnekkig toe op de Joegoslavische minderheden, die, tijdens de oorlog, de beweging der

nationale bevrijding hebben geholpen, en deel uitmaakten van het Joegoslavische leger. In die plaatsen welke door de Joegoslavische minderheden bewoond worden, is het aantal miliciens en grenstroepen onverschillig groter dan in de plaatsen welke door de Roemenen worden bewoond. De courant "Glas" brengt tot uitdrukking, dat de familieleden van personen, welke de terreur en arrestaties ontvluchtten en naar Joegoslavië uitweken, onder bijzonder onhoudbare toestanden leven. De meest elementaire levensbehoeften worden hen ontzegd.

Men verhindert dat zij zich van industriële en andere goederen kunnen voorzien, men stoot ze uit de boeren-coöperaties enz. De Roemeense autoriteiten hebben tevens de recente persoonsbewijsveranderingen benut voor discriminerende doeleinden, jegens de Joegoslavische minderheden. De Joegoslavische minderheden die geen nieuwe identiteitskaarten kregen mogen zich niet buiten hun woonplaats bewegen.

"Dergelijke pressie- en terreur-maatregelen jegens de Joegoslavische minderheden en de provocerende militaire demonstraties die langs de Joegoslavische grens plaats vinden", zo zegt "Glas" tot besluit, "hebben zonder twijfel tot doel, om bij de Joegoslavische staatsburgers en bij de Roemeense massa's zelf, de sympathie voor Joegoslavië te verstikken, waar de waarheid zich evenwel steeds meer baan breekt en ook de werkers in Roemenië bereikt.

*

DE HONGAARSE MINDERHEDEN IN JOEGOSLAVIE PROTESTEREN TEGEN DE SLECHTE BEHANDELING WAARONDER DE JOEGOSLAVEN IN ROMANIË TE LIJDEN HEBBEN

De leden van de Hongaarse Nationale minderheden die in de autonome streek van Voïvodina leven, hebben tijdens een protestvergadering de Hongaarse autoriteiten veroordeeld wegens de gedwongen verplaatsing van leden der Joegoslavische minderheden uit de Hongaarse grensstreken.

Op deze vergadering, die te Cantavir gehouden werd, heeft de Hongaarse afgevaardigde Mihali Olayos, het woord gevoerd, en een begroetingstelegram werd aan Maarschalk Tito verzonden:

"Wij protesteren met klem tegen de slechte behandeling opgelegd aan de Joegoslavische minderheden in Hongarije, die men uit hun huizen verjaagt en naar onbekende streken vervoert" zo heet het in dit telegram. Tijdens een vergadering, welke in de grenssector te Horgos gehouden werd, en waaraan leden der massa-organisaties, der Hongaarse culturele en artistieke verenigingen deel namen, heeft de Hongaarse afgevaardigde Sandor Farkas, de vervolgingen afgekeurd waaronder de Joegoslavische minderheden in Hongarije te lijden hebben.

Hij bracht naar voren, dat de Hongaarse Nationale minderheid in Joegoslavië in het genot is van volledige rechtsgelijkheid en van al haar nationale rechten. In een resolutie welke tijdens de vergadering werd aangenomen, werd de vijandige politiek welke de Hongaarse leiders jegens Joegoslavië voeren veroordeeld en wordt er met nadruk op gewezen, dat het deze leiders nimmer zal gelukken, indien zij het chauvinisme opwekken, een slechte verstandhouding tussen de Hongaarse bevolking en de Joegoslavische volkeren tot stand te brengen. Er wordt tevens op gewezen, dat de Hongaren door zullen gaan met al hun krachten in te spannen, samen met de andere arbeiders van Joegoslavië, opdat het Socialisme

zo spoedig mogelijk moge tot stand komen.

*

REPRESSIE-MAATREGELEN JEGENS WEERSPANNIGE HONGAARSE
SOLDATEN EN ARBEIDERS

In de nacht van 24 op 25 Juni, reed een trein, die uit dichtgeplombeerde goederenwagens bestond door de Hongaarse steden Arad en Timishoara. In deze trein bevonden zich Hongaarse arbeiders en soldaten welke gevangen gehouden werden. Op de stations welke de trein aandeed vroegen de gevangenen water, cigarettten en brood aan de bevolking, maar het was streng verboden de wagons te benaderen. Alle wagons werden krachtig bewaakt. Men verneemt uit ^Budapest, dat deze wagons een groep arbeiders en soldaten bevatte, die geweigerd hadden de orders der Hongaarse autoriteiten te gehoorzamen, om zekere fabrieken te ontmantelen, die naar de Sowjet-Unie getransporteerd moesten worden. Toen de arbeiders weigerden hun fabrieken te ontmantelen, hebben de Hongaarse autoriteiten de hulp van het leger ingeroepen. De soldaten toonden zich echter solidair met de arbeiders en weigerden te gehoorzamen; toen kwamen de Russen ter hulp aansnellen om de weerspannige arbeiders en soldaten in speciale goederenwagens te werpen en ze naar een onbekende ^Bstemming te zenden. Men verneemt tevens, dat in de laatste tijd gedeeltes van een fabriek, behorende tot de lichte industrie, "Mavag" ontmanteld zouden zijn en andere fabrieken te Szeged en nog andere een zelfde lot ondergingen.

*

DE NEDERLANDSE ARBEIDERS NEMEN OP ZICH OM VOOR DE ZEGE
VAN DE WAARHEID OVER SOCIALISTISCH JOEGOSLAVIE
TE STRIJDEN

Uit naam van de Nederlandse Vakverenigings-delegatie, die Joegoslavië in de maand Mei van dit jaar heeft bezocht, heeft de Nederlandse vakverenigings beambte, Abraham Herremans een brief geschreven aan de Joegoslavische vakverenigingen, waarin hij uitdrukkelijk te kennengaf, dat hij alles zou gaan doen opdat de waarheid over Joegoslavië in Nederland doordringt. De brief brengt in herinnering, dat de delegatie der Nederlandse vooruitstrevende vakverenigingen naar Joegoslavië was gekomen om die waarheid te leren kennen na het laatste nummer van het blad "De Waarheid". Voorts staat er in, dat de leden dier delegatie er zich ter plaatse van hebben kunnen overtuigen, dat de volkeren van Joegoslavië hun leiders volgen bij de opbouw van het socialisme. De Nederlandse afgevaardigde schrijft vervolgens:

"Het is te betreuren, dat Gij en het volk, nu U zich bevindt in de eerste phase van de socialistische opbouw, op twee fronten moet strijden; enerzijds tegen het internationale capitalisme, hetgeen de logische consequentie is van Uw marxistisch-leninistische overtuiging, en anderzijds tegen de leugens en de valse beschuldigingen van de Cominform, wat voortspruit uit Uw wens naar onafhankelijkheid".

Terwijl hij uitdrukking geeft aan zijn sympathie en zijn steun in de strijd der volkeren van Joegoslavië voor de onafhankelijkheid der

natie en de opbouw van het socialisme, zegt Herremans, dat een tweede nog belangrijker delegatie Joegoslavië zal bezoeken en kondigt hij aan, dat de leden der delegatie, die dat land reeds bezocht hebben, een reeks conferenties en vergaderingen zullen beleggen, bioscoopvoorstellingen zullen organiseren en brochures zullen schrijven over Joegoslavië en zijn strijd voor de vrijheid.

*

HET ROEMEENS COMINFORMISTISCH BLAD "SCANTEIA" POOGT DE
HOUDING VAN JOEGOSLAVIË IN DE VEILIGHEIDSRaad
VALS VOOR TE STELLEN

In het nummer van 4 Juli onmaskert "Borba" de poging van het Roemeens Cominformistisch blad "Scanteia" om de houding van Joegoslavië in de Veiligheidsraad ter zake van de Koreaanse gebeurtenissen onjuist voor te stellen.

In het commentaar van het Roemeens blad die "Borba" bespreekt, wordt gezegd, dat de "stem der Titoïsten in de Veiligheidsraad tegen de onwettige resolutie over het Koreaanse probleem, niets anders is dan een poging om de spot te drijven met de neutraliteit". Evenwel, zegt het blad "Scanteia", daar de Joegoslavische Volksrepubliek toch overgelopen is naar het imperialistische kamp, "beval Truman, dat er geen neutraliteit meer zou bestaan en dat alle satellieten aan de directe strijd moesten deelnemen" en "de Joegoslavische vertegenwoordiger te Lake Success, Dragoslav Protic, is gelijktijdig met de Algemene Secretaris der UNO, Trygve Lie, toegetreden tot het Cabinet, zeg Oorlogscabinet, dat tot taak heeft de hulp te coördineren, die Zuid-Korea geboden wordt".

"Het is voldoende hier aan te tonen, zegt "Borba" met nadruk naar aanleidingen van die beweringen, dat Dragoslav Protic helemaal geen Joegoslavische vertegenwoordiger, maar een eenvoudig ambtenaar der Verenigde Naties is, die Joegoslavië lang voor de oorlog verliet. Maar daar het nodig was, de houding van Joegoslavië verkeerd voor te stellen, meende het blad "Scanteia" aan het niet gewaarschuwde publiek Protic te kunnen voorstellen als Joegoslavische vertegenwoordiger, en aldus de deelneming der Joegoslavische Republiek te "bewijzen" aan de "coördinatie der imperialistische interventie tegen het Koreaanse volk" zoals die courant de actie van de Verenigde Naties bestempelt. Borba gaat dan verder, en zegt, dat het blad "Scanteia" niet de enige vijand van Joegoslavië is. Dit land heeft ook als vijand van het regime de voormalige koning Peter. Maar nochtans vertelde deze, tezelfdertijd als de journalist van "Scanteia", iets helemaal omgekeerd. Hij deelde te Chicago mee, dat de "stem van Joegoslavië in de Veiligheidsraad tegen interventie in Zuid-Korea, een bewijs is, dat het regime van Maarschalk Tito trouw is aan het communisme, en een vijand van het Westen" "Dus, besluit "Borba", onze vijanden kunnen hoe dan ook zeggen wat zij willen naar gelang het in hun kraam past. Maar toch kan het geven van een valse voorstelling van de Joegoslavische houding niet veranderen, wat iedereen weet, namelijk de ware houding van de Joegoslavische Volksrepubliek, en waarom Joegoslavië zijn krachten geeft aan de Veiligheidsraad, en dat is: in het belang van de vrede en de internationale samenwerking in het kader der Verenigde Naties.

*

GEORGES DIMITROV EN DE SOWJET-HEGEMONIE

Op 2 Juli van het vorig jaar stierf verre van zijn vaderland en gescheiden van zijn volk, in een sanatorium in de buurt van Moskou Georges Dimitrov, de beroemde strijder van het proletariaat, en een van de grootste figuren van de internationale arbeidersbeweging.

Ter gelegenheid van het feit, dat het juist een jaar geleden is dat deze grote revolutionair overleed, heeft het blad Politika een artikel aan hem gewijd, van de hand van Todor Kiastarov, oud-procureur van het tribunaal te Sofia, die in 1948, na de bekendmaking van de resolutie van het Informatiebureau, naar Joegoslavië uitweek. In zijn artikel dat de opschrift draagt: "Georges Dimitrov en de Sowjet-Hegemonie", brengt Kiastarov naar voren, dat alles wat de Bulgaarse leiders, die zich volgzzaam aan de Sowjet agressie onderwerpen op elk ogenblik zeggen, en alles wat zij namens Georges Dimitrov doen, geheel tegenstrijdig is met zijn revolutionair werk. Zij misbruiken de naam van Georges Dimitrov om doeleinden te verwezenlijken die geheel indruisen tegen de belangen van het Bulgaarse volk.

Kiastarov zet voorts uitvoerig uiteen, hoe Dimitrov, na de tweede wereldoorlog zich aan het werk zette om zijn volk uit de moeilijke situatie te redden, waarin het was gesleund ten gevolge van de pro-Duitse fascistische politiek van zijn regeringen, en het opportunisme en sectaire karakter der Bulgaarse Communistische Partij, die niet bij machte was van de objectieve mogelijkheden profijt te trekken om de volks-strijd te organiseren tegen de fascistische dictatuur.

Georges Dimitrov vond de enige uitweg uit deze situatie die bestond uit een volkomen democratisering van Bulgarije, in nauwe samenwerking met de Joegoslavische Volksrepubliek en in de fraternisering en in de eensgezindheid met de bevrijdde Joegoslavische volkeren. Op initiatief en onder leiding van Georges Dimitrov, zag Bulgarije dat als Republiek uitgeroepen was, zijn hele politieke, economisch en cultureel leven getransformeerd. Georges Dimitrov was de eerste, die het initiatief der Communistische Partij van Joegoslavië, van samenwerking tussen de twee landen, goedkeurde.

Hij legde er de nadruk op, dat de revolutionaire ondervindingen welke de Joegoslavische Communistische Partij had opgedaan in Bulgarije moesten worden toegepast. Na de dood van Dimitrov, zag de partij de kern van zijn communistische strijders, die met het volk contact hadden, verpletterd. De onafhankelijkheid der Partij werd vernietigd, en de leiding werd door mannen verzekerd die bereid waren de orders van Moskou op te volgen, zodat de Bulgaarse Communistische Partij het instrument is geworden tegen Joegoslavië en de Joegoslavische Communistische Partij.

En dergelijke revisionistische politiek was in strijd met de aspiraties van Dimitrov en met zijn werk. In wezen is deze politiek niets anders dan een herhaling van de politiek waartegen Georges Dimitrov zijn leven lang had gestreden. In werkelijkheid is het om deze reden dat hij na de resolutie van de Cominform naar Moskou geroepen werd en dat hij na zijn terugkomst voor de eerste maal zich tegen de Joegoslavische Communistische Partij richtte op het congres van de Bulgaarse Communistische Partij; onmiddellijk daarna werd hij zwaar ziek verklaard en weer naar Moskou gezonden, waar hij nimmer meer levend vandaan zou

komen. Het feit, dat Georges Dimitrov, zes maanden na de resolutie der Cominform nog geen enkel woord ten voordele van de resolutie had geuit, het feit, dat hij zijn mening te kennen gaf op het station te Belgrado, na de resolutie, aan de Joegoslavische vertegenwoordiger, kameraad Djilas, "Houdt moed", dan zijn plotselinge dood te Moskou enerzijds, en anderzijds zijn duidelijke en zo vaak uitgebrachte mening ten opzichte van Joegoslavië en van een Bulgaro-Joegoslavische Federatie bewijst overduidelijk, dat Dimitrov nimmer met de resolutie kon instemmen noch ooit instemde en zich nimmer met de gehele Cominform-politiek kon verenigen.

Het is Georges Dimitrov nimmer gelukt, zich openlijk uit te spreken tegen de resolutie noch tegen de gehele politiek van hegemonie der leiding van de Bolchevistische Partij. De hoofdoorzaak moet wellicht gezocht worden in het feit, dat hij geen mogelijkheid zag om te kunnen steunen en te kunnen rekenen op de ondersteuning der andere leden der leiding van de Bulgaarse Communistische Partij, die alhoewel zij in fracties verdeeld waren, zich onder elkander verstonden, terwijl een gedeelte van deze leiding grondig tegen Dimitrov in Moskou intrigeerde. Aan het slot van zijn artikel brengt Kiastorov naar voren, dat het Bulgaarse volk, dat het aanzien van Georges Dimitrov hoog schat, zich stevig verzet tegen de Cominformistische politiek waar het onder gebukt gaat" De naam Georges Dimitrov, zo eindigt hij, zal steeds een lichtbaken blijven in de geschiedenis van Bulgarije en in de internationale revolutionaire beweging, terwijl de namen der Bulgaarse Cominformisten getuigenis zullen afleggen van een grote misdaad tegen de belangen van het Bulgaarse volk.

*

DE COMINFORMISTEN NODIGEN DE TOERISTEN UIT OM ZICH NAAR
HET SPANJE VAN FRANCO TE BEGEVEN

De Bretonse courant "Quest-Matin" waaraan verscheidene leden der Franse Communistische Partij medewerken, heeft herhaaldelijk artikelen gepubliceerd waarin jonge lui aangespoord worden zich deze zomer niet naar Joegoslavië te begeven.

Anderzijds echter, heeft het blad in zijn nummer van 23 Juni, (editie-Finistère, blzd.20, kolom 3) het volgende korte bericht uitgegeven:

"La Fédération Française du Tourisme Populaire nodigt U uit. Reizen in Frankrijk en in het buitenland. Het levendige en wilde Spanje waar de oude tradities behouden bleven. Toledo, Cadix, Sevilla, van 7 tot 19 Augustus. Prijs:18000.- francs. Voor alle inlichtingen gelieve U zich te wenden tot "Maison des Syndicats C.G.T.,Porte Fautras"

Dus de C.G.T. en een courant, dat verwantschapsbanden onderhoudt met de P.C.F., en die beiden onophoudelijk lastercampagnes voeren om te trachten de uitzending van brigades jonger progressisten naar de Joegoslavische Volksrepubliek te boycoteren, nodigden de zelfde jonge lui uit, zich naar het Spanje van Franco te begeven. De jonge

brigadiers van het departement Finistère hebben een vlugschrift gepubliceerd waarin geprotesteerd wordt tegen dit artikel. Zij noemen het artikel "Scandaleuze uitnodiging" en vragen de jonge progressisten zich niet naar het fascistische Spanje, maar naar de Joegoslavische Volksrepubliek te begeven.

*

HET TOERISTEN SEIZOEN IN JOEGOSLAVIE

De zomervacantie-oorden Opatia, Bled, Dubrovnik, Rab, Crikvenica en Rogaska Slatina zijn nu van de beste inrichtingen voorzien voor het Zomerseizoen der buitenlandse toeristen. Deze genieten 50% reductie op de Joegoslavische spoorwegen en boten van het oogenblik af, dat zij op Joegoslavisch grondgebied komen. De pensionprijzen der beste hotels liggen tussen de 4 en 8,50 dollar per dag. Toeristen kunnen ook per auto naar Joegoslavië reizen met een carnet, dat hun wordt uitgereikt door de Internationale Automobielen Federatie en waarmee zij benzine van het agentschap Putnik in ontvangst mogen nemen voor de prijs van 6 à 7 dinar per liter. Het inwisselen van geld geschiedt door de speciale Putnik agentschappen aan de grenzen. Het mooiste en best geïnstalleerde Joegoslavische zomeroord Opatia (Abazia), in de golf van Kvarner, ligt slechts 15 km verwijderd van de grote haven Rijeka. Opatia heeft een gematigd Middellands Zee klimaat; er zijn 17 hypermoderne hotels voor de vreemdelingen gereserveerd met dansterrassen, bars, concertzalen enz.... De stad heeft prachtige parken, wandelwegen en stranden. De verbinding tussen Opatija en Rijeka wordt dagelijks verzekerd door een boot en een autobus dienst, terwijl men ook van boot en autobus gebruik kan maken om uistapjes te maken in de bergen, naar de Cres eilandjes en het eiland Losinj, naar de meren van Plitvice en naar de beroemde grot van Postojna, Europa's langste en schoonste grot. Deze grot is per elektrische trein van Opatija in twee uur te bereiken.

Het zomeroord Bled met zijn strand liggen in de buurt van een der grootste alpen-meren, dat zich in een met bossen omzoomde bergkom bevindt. Het meerwater is warm, omdat zich onder het meer een warme bron bevindt. Nabij dit meer verheft zich de hoogste Joegoslavische berg, Triglav, die meer dan 2800 meter hoog is. Op het ongeveer 45 meter diepe meer kunnen alle watersporten worden beoefend. De hotels daar zijn uitstekend geïnstalleerd. Er worden uistapjes georganiseerd naar de watervallen in de Radgona rivier bij Vintgar, die 2 à 3 kilometer van het meer verwijderd liggen. Eveneens gaat men naar het meer van Bohinj. Dubrovnik, het mooiste toeristenoord aan de Zuidelijkste boorden der Adriatische Zee, met zijn Middellandse Zee klimaat, heeft prachtige stranden en tal van monumenten uit de dagen der Renaissance. Er is daar in het voormalige hertogelijke paleis een kunstgallerij, waar werken van de Renaissance-kunstenaars worden tentoongesteld, waaronder twee schilderijen van Titiaan. Wegens het bijzonder zachte klimaat is het mogelijk tot in October te baden. De haven van Split wordt eveneens in gereedheid gebracht om de buitenlandse toeristen te ontvangen. Er is een dagelijkse verbinding met Rijeka en Dubrovnik, zowel als een spoor- en luchtlijn met Belgrado. Naar de omliggende eilandjes worden excursies georganiseerd.

JOSE DEL BARIO:

OPEN BRIEF AAN HET POLITIEKE BUREAU
VAN HET CENTRAAL COMITE DER SPAANSE
COMMUNISTISCHE PARTIJ

(III. deel)

Er is geen officieel orgaan om de actie der heterogene en verspreide anti-fascistische krachten samen te voegen, om de leiding te nemen en ze doeltreffend, machtiger te maken en ze te vormen tot een scheppende kracht voor de overwinning. Zonder een dergelijk orgaan verspillen de Spaanse volken hun prachtige energie en vallen zij ten prooi aan de verwarring van tegen elkaar ingaande programma's der diverse blokken, verteerd door twijfel, wantrouwen en wanhoop, verzwakt door interne strijd, waartoe zij door onverantwoordelijke leiders worden veroordeeld.

Evenals in 1936 moeten de Spaanse volken zich bewust worden van hun kracht, zij moeten weten waarheen zij gaan, wie hen leidt en vertegenwoordigt, wie jegens hen en jegens de mensheid verantwoordelijk zal zijn voor Spanje's toekomst na de nederlaag van het fascisme. Wij hebben een partij nodig, wier allereerste taak moet zijn, dit oogmerk te bereiken; een partij, die opnieuw de echte communisten en de echte socialisten, die van beide groepen het talrijkst zijn, bijeen zal brengen. Een partij, die contact kan opnemen met de syndicalisten en de anarcho-syndicalisten en met hen op voet van gelijkheid van gedachten kan wisselen.

Wij hebben een partij nodig, die dank zij haar Spaanse oorsprong en haar democratische structuur, door haar tactiek en programma de progressieve republikeinen garanties kan bieden, een partij die de organisaties en de partijen van Catalonië, Euzkadië en Galicie kan benaderen en met hen van gedachten moet kunnen wisselen. Een partij die met eerbiediging van het recht van critiek en van het recht van politieke en ideologische strijd, zich inspannen zal om op basis van een minimum program de eenheid van onmiddellijke actie van alle anti-fascisten tot stand te brengen. Een partij, die er over zal waken, dat het Spaanse anti-fascisme actief en scheppend zal worden vertegenwoordigd zowel in Spanje als daarbuiten, die één centrale leiding aan dat indrukwekkende leger zal geven en die het hele anti-fascistische volk in beweging zal brengen, gered om voor de vrijheid te strijden tot deze bereikt is.

Wij hebben een partij nodig, die de idee "Volksrepubliek" haar vroegere waarde zal hergeven, de idee, die in Spanje werd geboren in de loop van onze oorlog tegen het fascisme en later toegepast in Oost-Europese landen, de idee die de Spaanse Cominformisten tot een mystificatie maken en die zijn beste verwezenlijking vindt in het nieuwe socialistische Joegoslavië.

VOOR SAMENWERKING OP BASIS VAN GELIJKHEID
DER DEMOCRATISCHE -EN ARBEIDERSBEWEGINGEN

Wij hebben een partij nodig, die in haar strijd voor de vrijheid der Spaanse volken medewerking der democratische-en

arbeidersbewegingen in de gehele wereld zal eisen en verwezenlijken. Een partij, die een waarachtige internationale solidariteit mogelijk maakt, want slechts de oplossing dezer vraagstukken kan samenwerking en solidariteit tussen de anti-fascistische Staten en volkeren waarborgen hetgeen voor Spanje de vestiging van een werkelijk democratisch en progressief regime betekent, dat geen enkele vreemde inmenging toelaat en zich niet mengt in de aangelegenheden van andere volkeren. Mocht U denken dat alles wat ik zojuist gezegd heb, "Titoïsme" is, weet dan, dat mij dat onverschillig laat.

Zo beschouw ik de Spaanse kwestie nu eenmaal, en ik ben overtuigd, dat die denkbeelden te verwezenlijken zijn, en zelfs snel, als wij aan de slag gaan. Dat zou betekenen de opruiming op korte termijn van het fascisme in Spanje en het herstel van de democratische Volksrepubliek. Ik geloof dat alle Spaanse communisten naar plicht en geweten dit standpunt zouden moeten innemen, maar U denkt er anders over. Maar ongeacht of het nu "Titoïsme" is of niet, vind ik dat het "Titoïsme" in werkelijkheid een groot gevaar voor U is. Inderdaad verwekt Tito's houding en die der Joegoslavische communisten een ware revolutie in de gemoedoren van de meerderheid der communisten om het even of zij geïsoleerd staan of U volgen.

AAN DE ZIJDE DER JOEGOSLAVISCHE COMMUNISTEN

Dank zij de doctrinaire, ideologische en politieke argumenten, die de Joegoslavische communisten aanvoeren tegen de campagne der Russische vervalsers, zijn de communisten van alle landen rijker geworden door dit aanvullende onderwijs, waarop reeds lang is gewacht. Inderdaad is het Titoïsme een nieuwe bijdrage tot het Marxisme. De Titoïsten zijn Marxisten en hun beweging past zich aan bij het rythme der nieuwe gebeurtenissen, die, door het blote feit, dat zij nieuw zijn, een verklaring eisen. De Joegoslaven putten deze verklaringen uit het Marxisme. Het is onvermijdelijk, dat dit evenzeer buiten Joegoslavië weerkaatsingen wekt. Het gevaar waarin zich de vervalsers vinden, is des te groter, omdat duidelijk blijkt, dat er in ieder land veel Titoïsten waren, zelfs voor de Cominform besloot zijn kanonnen te richten tegen het socialistische Joegoslavië.

Zonder twijfel was ik een der Titoïsten van deze soort want van het moment van verschijnen der resolutie van de Cominform af, schaarde ik mij aan de zijde der Joegoslavische communisten en koos ik partij tegen de leiders der Communistische Partij van de U.S.S.R. Ik heb dit niet gedaan in een geest van solidariteit met allen, die weerstand bieden aan het Politieke Bureau der Russische Communistische Partij. Onder de Spanjaarden zelf zijn er talrijke groepen die vijandelijk staan tegenover die Russische communistische leiders en ik had mij nooit solidair met die groepen verklaard, hoewel ik daartoe uitgenodigd werd. Zelf heb ik de Joegoslaven ervan op de hoogte gebracht, dat ik solidair met hen was.

Het is geheel natuurlijk dat ik sta aan de zijde der Joegoslavische communisten, en wel om de volgende reden: Talrijke vraagstukken komen overeen met de onze en als men naar een oplossing zoekt, wordt men getroffen door de gelijkheid van de houding der Joegoslaven en die van vele Spaanse leiders en strijders. Zo is het, al wordt U er boos om! Ik zal U een voorval noemen, waardoor ik dichter tot het Titoïsme kwam en dat al dateert uit het jaar 1942. U beschikt

trouwens over verscheidene documenten betreffende dit onderwerp, documenten, waarvan ook ik gebruik maak en het zal U gemakkelijk vallen de juistheid van wat ik U zal zeggen, na te gaan.

VERDELING DER BELANGENSFEREN NAAR AANLEIDING
VAN SPANJE ZOALS NAAR AANLEIDING VAN
GRIEKENLAND

Toen Churchill zijn stem in het Engelse Parlement verhief en in stalinistische stijl de interventie der Britse legers in de strijd der Griekse bevrijdingstroepen poogde te rechtvaardigen, zeide hij: "Het gaat om de totale vernietiging van trotskiïstische bendes, die zich tegen een plechtige overeenkomst verzetten, die ondertekend is door de Griekse binnelandse strijdkrachten en zelfs door de Griekse Communistische Partij".

Bij die gelegenheid heb ik U openlijk aangevallen, omdat Gij door Uw zwijgen medeplichtig zijt geworden aan de slachting der Griekse patriotten (en in de eerste plaats van de communisten). Ik heb U evenzeer beschuldigd wegens Uw politiek jegens de Spanjaarden, die Gij blijft voeren ondanks de tragische Griekse ervaring, wegens Uw politiek, die in het Geval Spanje tot een even slechte afloop zal leiden als in het geval Griekenland.

Het was een uniforme politiek van de zogenaamde "nationale eenheid" en die door het Politiek Bureau der Russische Communistische Partij aan beide landen gelijktijdig en om gelijke reden werd opgelegd. Laten wij ons bepaalde dingen herinneren, die licht werpen op de analogie van het Griekse en Spaanse geval en op het verband tussen beide gevallen met dat wat men tegenwoordig "Titoïsme" noemt. Wat is er in 1942 gebeurd? In de maand Augustus heeft de leider der Engelse Conservatieve Partij een onderhoud met Stalin gehad te Moskou. De leden van het politieke bureau der Spaanse Communistische Partij, die toen in Moskou vertoefden, hebben op 22 September per radio (die te Moskou bevindende zender noemt zich nog heden "Radio Onafhankelijk Spanje-Pyrenneënzender") een manifest uitgezonden, dat de politiek der Spaanse Communisten geheel wijzigde. Zij deden dit, om de politiek voor de volle 100% aan te passen aan het compromis van de beide regeringschefs, en het doel van dit compromis was, de verdeling van Europa in invloedssferen. Anders gezegd: hierdoor werd de Spaanse Communistische Partij gedwongen af te zien van zijn voornaamste doel, namelijk de verovering der republiek.

De Spaanse Communistische Partij zag zich verplicht, een anti-republikeinse politiek te voeren, hetgeen koren op de Angelsaksische molen was. Dit manifest zegt het volgende:

"De Spanjaarden, die de wereld bijna drie jaar lang verbaasd deden staan, hebben elkaar in een bloedige broederkrijg bestreden. En om de Spaanse reactie te ontlasten van haar verantwoordelijkheid voegt het manifest er aan toe:

"... ontketend door Franco op wens van Hitler en Mussolini. Aan de ene zijde stonden wij, wij, de verdedigers der republikeinse legaliteit en der Spaanse onafhankelijkheid" vervolgt het manifest, "en aan de andere zijde stonden zij, die voor de Spaanse Staat en voor het Spaanse politieke leven andere politieke vormen wilden..." En het voegt er een idiote uitdrukking aan toe, om te trachten de

politieke middelmatigheid te verbergen der mannen, die het opgesteld en opgedrongen hadden en omtrent welke men weet dat zij geen Spanjaarden zijn: "... en hierin werden zij bijgestaan door de Duits-Italiaanse interventie". Alles was veranderd in de nieuwe litteratuur der Spaanse Communistische Partij. De waarheid is, dat de gehele wereld de Spaanse anti-fascisten d.w.z. ons, die voor de republiek streden, bewonderde. Wij dienden tot voorbeeld aan de gehele anti-fascistische wereld.

Nochthans heeft het Politiek Bureau der Spaanse Communistische Partij er in toegestemd om te zeggen, dat alle Spanjaarden in het algemeen de wereld verbaasd hebben doen staan door hun taai broederkrijg, die bijna drie jaar heeft geduurd. Dit betekent, dat de gehele wereld de "hoge qualiteiten van de Spaanse strijder" bewonderde.

Aldus werden vorm en zin van onze revolutionnaire volksoorlog gewijzigd. Er is niet langer sprake van een anti-fascistisch volk, dat opstond met de wapens in de vuist tegen het fascisme en dat tijdens de strijd de basis legde voor een democratische republiek van een nieuw type, zoals de Joegoslavische volkeren die verwezenlijkt hebben. Neen. Het bleek, dat de republikeinen d.w.z. de anti-fascisten tegen de Spanjaarden hebben gestreden, omdat deze laatsten slechts "andere vormen van staats- en politiek leven wensten". Bijgevolg begingen de fascistten slechts een kleine vergeeflijke zonde, toen zij, om hun onschuldige oogmerken te bereiken, "steun zochten" bij de Duits-Italiaanse inmenging.

Onze oorlog was dus niet langer het gevolg van de verraderlijke aggressie der coalitie van alle krachten der Spaanse fascistische reactie, die zich tevoren met Hitler en Mussolini had verbonden om onze democratische republiek in bloed te smoren en het fascisme op te leggen. Het bleek, dat de oorlog slechts ontketend was door Franco met enige groepjes phalangisten, dat Franco slechts door Hitler en Mussolini was bijgestaan en niet door de fascistische soldaten, de geestelijkheid, de grootgrondbezitters de aanzienlijke reactionnaire bourgeoisie, de partijgangers der monarchie enz.

Na dus de eerste hindernissen uit de weg te hebben geruimd op de wijze, zoals we juist zagen, gaat het manifest verder:

"Het tijdperk van overgang, waarin wij ons bevinden dwingt ons de verschillen, de haat en de hartstochten, die ons tot dusver scheidden, terzijde te stellen en het verheven belang van Spanje boven alles te plaatsen..."

"Om deze eenheid in de strijd, die nodig is om Spanje te redden te bereiken, mag het verleden geen hinderpaal zijn...." Het verleden mag geen hinderpaal zijn! Een verleden van een eeuwig zwart Spanje, van 32 maanden oorlog en van honderdduizenden in die oorlog geofferde patriotten, dat hele verleden zou geen beletsel mogen zijn voor het slachtoffer om de hand te drukken van zijn beul. Hierna kon het manifest voortgaan met een beroep op "nationale eenheid" en zelfs op "de diverse conservatieve krachten". En inderdaad kon het manifest voor deze krachten het bestaan de republikeinse instellingen, die aan het hoofd stonden in onze strijd, ontkennen, want het manifest strijdt niet langer voor het herstel der republiek. En in ruil bood het aan de conservatieve krachten, waarvoor het had gecapituleerd, het volgende aan:

"De schepping van een nationale eenheidsregering, die de voorbereidingen zal treffen, welke nodig zijn, voor de samenstelling

door het volk en door middel van democratische verkiezingen van een Volksvertegenwoordiging, die de grondwet zal moeten kiezen. ..."

Niet meer en niet minder. De zelfde politiek als die der Griekse Communistische Partij, die slechts ten goede zou komen aan de Spaanse monarchisten en andere fascistten; de mogelijkheid om de enorme met het bloed der anti-fascisten gevulde gracht, die ons scheidt, te overbruggen.

Op het tijdstip, dat de leden van het Politieke Bureau te Moskou goedvonden, dit manifest te publiceren, op het tijdstip dat ze zich moeite hebben gegeven om de wereld te bedriegen door met nadruk er op te wijzen, dat het een manifest van de in Spanje verblijvende communisten was, bevatte het echte programma der communisten in Spanje de volgende fundamentele punten:

De herovering der democratische volksrepubliek en de in werking treding van de republikeinse grondwet en van de Statuten van Catalonië en Euzkadië. Dus dit programma erkende het bestaan der republikeinse regering met Moix en Uribu, het bestaan der regeringen van Catalonië en van Euzkadië. Op dat tijdstip bestond er een orgaan, dat de eenheid der republikeinse actie vertegenwoordigde en waarvan de Spaanse Communistische Partij en de Catalaanse Socialistische Eenheidspartij deel uitmaakten. Dat was de Spaanse Democratische Unie, waartoe de Spaanse verzetsbeweging in Frankrijk behoorde en die de uitdrukking was, juist van de strijdgeest der binnelandse anti-fascisten in Spanje.

Dit eenheidsorgaan der republikeinse actie heeft in ballingschap de politiek verder gevoerd van het Spaanse Volksfront; het was de basis van de republikeinse regering en had hetzelfde programma als de Communistische Partij. Er bestond dus een programma, er bestonden een regering en een organisatie der volksrepublikeinse eenheid. En voor dit program was het, dat de Spaanse anti-fascisten 32 maanden gevochten hebben. De regering was een verzetsregering. Ondanks dit alles heette het verder in het Moskouer manifest:

"In het Spaanse volk zijn elementen, die gunstig staan tegenover de vorming ener volkseenhedsregering. Die elementen zijn aanwezig maar wat tot dusver ontbrak, dat was de basis, waarop die regering zou kunnen rusten. ..."

De communistische partij heeft alles verlochend, zij heeft de kracht der republikeinse elementen vernietigd en gaf zich moeite om de gunsten der machten van de reactie en het fascisme te verwerven. Als gevolg hiervan brengt het Moskouer manifest een anti-republikeins program van "Nationale Eenheid" als tegenprogram tegen dat der Spaanse binnenlandse communisten. Het manifest pacteert met de vijand, die het illusorisch is te willen bedriegen of over te halen en met wie het absurd is een verzoening te trachten te bereiken. Hoe was de internationale situatie ten tijde van de publicatie van het manifest? Het is gemakkelijk het antwoord te geven:

Op 8 November waren de Amerikaanse strijdkrachten in Afrika aan land gegaan en twee weken later was het grote tegenoffensief bij Stalingrad begonnen. Deze twee gebeurtenissen overtuigden zelfs de meeste wantrouwigen van de militaire overwinning der geallieerden op het nazi-fascisme. Dat was het moment om zeer onwankelbaar te zijn wat betreft Spanje's toekomst. Echter reeds de eerste voorstellen wezen toen al op het kwaad, dat, later, de oorzaak werd van

de verdeling der wereld in twee blokken, d.w.z. de belangensferen en de te Moskou in 1942 ondertekende besluiten.

De huidige Spaanse cominformistische communisten waren zulks reeds op dit tijdstip, want daar Spanje, Griekenland, en andere West-Europese landen binnen de Engelse invloedssfeer vielen, werden de communisten in die landen gedwongen een politiek te voeren, die hun werd opgelegd, zelfs als zij die niet begrepen of er niet mede accoord gingen. En Gij, die tot de beste der uitstekende pionnen van het Kremlin behoort, Gij werd aangewezen om die politiek te voeren, hoewel Gij weet, want zo dwaas zijt Gij niet, dat die U opgelegde politiek de belangen der Angelsaksers dient.

Op de basis van wederzijdse concessies heeft de Moskouer conferentie van 1942 de inleiding vastgelegd tot een verdeling in invloedssferen die tijdens latere internationale conferenties ten volle haar beslag kreeg. Spanje heeft, net als Griekenland, als wisselgeld gediend en zij die deze zaak afsloten, rekenden op U als op goede dienaren ten tijde van de totstandkoming van dat compromis. Onder de Griekse en Spaanse communisten verzetten wij ons met velen tegen die politiek, omdat wij de theorie der "opofferingsoperaties" niet aanvaardden. Wij kennen niemand het recht toe, de volkeren te offeren". Daarom waren er in Spanje overeenkomstige gevallen als die van Markos en Velukhiotis in Griekenland, maar daar de krachten der Partij verspreid waren, zijn wij door verschillende Spaanse Santossen en Zahariadessen belemmerd. En die Zahariadessen hadden evenveel strijd-élan getoond tegen de Spaanse Communisten, die niet voor de vijand wilden capituleren als zij "stoutmoedigheid" toonden, om op elk mogelijke en denkbare generaals Zervas uit het Spaanse fascistische kamp een beroep tot overeenkomst te doen.

GIJ ZIJT ER VERANTWOORDELIJK VOOR, DAT HET FASCISME
IN SPANJE NIET VERSLAGEN WERD OP HET MOMENT
DER BEVRIJDING VAN FRANKRIJK

Het Politiek Bureau der Spaanse Communistische Partij heeft het bewijs van deze "stoutmoedigheid" geleverd, toen het in December 1943 een tweede manifest uitbracht, dat ook te Moskou was ontworpen en gepubliceerd werd uit naam van de Spaanse Communistische Partij (hoewel de grote meerderheid der partijleden en der anti-fascisten tegen dit manifest waren).

Dit manifest spreekt van de vorming in Spanje zelf van de vermaarde "Junta Suprema" en roept "openlijk en plechtig de monarchisten van beide stromingen evenals het leger tot nationale eenheid" op. Het leger, dat zijn de generaals van Franco. En bovendien verleende men een brevet van anti-fascisme aan de Partij van Gil Robles en aan andere reactionnaire organisaties, waarmede het Politiek Bureau volgens bekomen instructies zich naar het voorbeeld van Zahariades in Libanon tot overeenstemming moest geraken.

Uribe en zijn compagnons verklaarden hun politiek van afstand doen van de Spaanse republiek met soortgelijke argumenten als die welke Zahariades en Cie gebruikten ter verklaring van hun door Engeland geïnspireerde politiek en hun politiek van capitulatie voor de machten der Griekse reactie. De door Moskou aan de Griekse communisten opgelegde politiek heeft in Griekenland een monarcho-fascistische regering van Angelsaksich type aan de macht gebracht. Dat is de

reden, waarom Moskou helemaal niet ontroerd was door de slachting van Griekse patriotten te Athene. Stalin was verplicht om te zwijgen. Maar op dezelfde tribune waar hij bevestigde geen oorlog te voeren om het Britse Rijk te vernietigen, heeft Churchill, die de ware in Griekenland strijdende communisten als "Trotzkiïstische bandieten" bestempelde, de lijn bepaald, die de "goede" communisten der gehele wereld moesten volgen om niet te verdwalen naar de weg der solidariteit met de Griekse "rebellens", hetwelk de "anti-hitleriaanse coalitie" zou kunnen verzwakken.

Gij, leiders van de "Spaanse communisten", Gij zijt er, ondanks Uw enthousiasme voor de "ngelsaksische politiek der "Nationale Eenheid", niet in geslaagd een pact te sluiten, noch met de twee monarcho-fascistische stromingen noch met Gil Robles en de CEDA (Cathol. Volkspartij), noch met de fascistische generaals van Franco's leger, noch met de anderen. Gij zijt er niet in geslaagd, omdat al deze partijen leven in omstandigheden, die analoog zijn aan die, welke in Griekenland heersen, omdat deze partijen totaal verschillende kenmerken hebben. Om al deze redenen is dat pact niet verwezenlijkt. Gij zijt voor dit falen niet verantwoordelijk, Gij hebt alles gedaan wat in Uw macht lag en zelfs veel meer om tot afsluiting van dat pact te komen, maar in al die gevallen heeft Uw politiek verwarring en verdeeldheid, strijd tussen de anti-fascisten in Spanje en in de vreemde gezaaid, en op zo grote schaal, dat Gij het Spaanse anti-fascisme hebt verzwakt tegenover zijn eeuwenoude vijand. Gij hebt de wapens verschaft ende weg voor alle capitulatie-operaties van Prieto geopend. Gij zijt verantwoordelijk voor het feit, dat het Spaanse anti-fascisme onthoofd is, en voor de omstandigheden die het anti-fascisme verhinderden, het fascisme in Spanje neer te slaan in het kostbare moment der bevrijding van Frankrijk.

Die omverwerping zou mogelijk zijn geweest, als het Politiek Bureau der Spaanse Communistische Partij de capitulatie van 1942 niet had toegestaan, die de totale desintegratie der Spaanse anti-fascistische coalitie in Amerika, en, practisch gesproken, de liquidatie der republikeinse regering tot gevolg had. Hieruit is voortgevloeid, dat op het moment der bevrijding van Frankrijk de Spaanse leden der Franse verzetsbeweging en de strijders in Spanje van een waarlijke nationale strijdende leiding verstoten waren, die hen tot de overwinning had kunnen voeren door eenheid in en uitbreiding van hun gelederen. Uw politiek heeft datgene, wat zich had moeten ontwikkelen tot een beslissende slag, gereduceerd tot een simpel grensavontuur. Gij wilde de Spaanse regering vervangen door een zogenaamde "Junta Suprema" terwijl Gij wist, dat die niet bestond. Het resultaat van dat alles is, dat Franco aan de macht gebleven is. Uiteindelijk hebt Gij hetzelfde resultaat bereikt als die Griekse Zahariadessen; dat was onvermijdelijk. Om deze reden putten de Griekse Zahariadessen en de Spaanse Uriba's zich om, door het "Titoïsme" de schuld te geven, alle verantwoordelijkheid van zich af te schuiven. Met betrekking tot Griekenland hebben zij een grove leugen uitgevonden: "De dolkstoot in de rug bij Vitsi". Wat betreft de Spanjaarden poogden zij andere "dolkstoten" uit te vinden. Wij zagen daarvoor een bewijs in een artikel, geschreven door Santiago Carillo en getiteld: "In het licht van het Communiqué van Bukarest". ("Nuestra Bandera" van 28 Juli 1949). Door zich te beroepen

op de resolutie der Cominform tegen Joegoslavië, doet de schrijver moeite om tegenover de Spaanse communisten (leden der Franse verzetsbeweging die in hun program de Volksrepubliek en niet hun "Junta Suprema" hebben staan) de definitieve nederlaag zijner politiek van "nationale eenheid" met de fascistten te rechtvaardigen. Verwoed gaat hij op zoek naar "Titoïsten" onder de mannen, die, zonder succes, probeerden het Moskouer manifest, dat het Politiek Bureau der Spaanse Communistische Partij voor zijn rekening had genomen, letterlijk in Frankrijk toe te passen.

(wordt vervolgd)

Verbinding:

No. 1093

Onderwerp: Besloten kaderverg. CPN.

Datum ontvangst bericht : 7-9-49

Betrouwbaarheid berichtgever: Betrouwbaar

Waardering bericht: Betrouwbaar.

Tevens bericht gezonden aan: ---

Medewerkende instanties: Gene

Ondernomen actie: Gene.

Van

13 SEP 1949

ACD/69579

UITTREKSEL

Uit : OD 244 R'darr

Ag.no. : 69579

Voor : OD 1128

10 September 1949.

Kort verslag van de besloten kadervergadering van de Communistische Partij Nederland "De Waarheid", district Rotterdam, gehouden op Dinsdag 30 Augustus 1949, te 20 uur, in gebouw "Alhena", Mathenesserweg 209-211 te Rotterdam.

Aanwezig circa 150 personen, o.w. circa 25 vrouwen. (Zaalcapaciteit 260 zitplaatsen).

De vergadering was per advertentie in "De Waarheid" aangekondigd en uitsluitend toegankelijk op vertoon van het partijboekje.

Achter de bestuurstafel waren gezeten:

- X Maliepaard, Jan, geboren 4-4-1924 te Rotterdam; bekend;
- X van Oosterum, Gerardus, geboren 2-4-1913 te Rotterdam, bekend;
- X van Bork, Johan Heinrich, geboren 13-11-1908 te Amsterdam;
- X Schalkers, Johannes Pieter, geboren 16-12-1914 te Delft, bekend
- X Geerligs, Johan, geboren 30-1-1913 te Watergraafsmeer, bekend.

Geerligs, J., voornoemd, als voorzitter fungerend, opent te ruim 20.15 uur met een woord van welkom de vergadering, uit zijn vreugde over de zeer goede opkomst en zegt, dat deze vergadering zeer belangrijk zal worden, daar hedenavond een heldere kijk zal worden gegeven op de binnen- en buitenlandse politiek. Spr. hekelt de pers en radio en zegt, dat men bewust de arbeidersklasse voorliegt omtrent de ware gebeurtenissen.

Schalkers, J.P., voornoemd, begint met een uiteenzetting te geven over de gebeurtenissen in Joego-Slavie en laat de bekende scheldkanonnade horen omtrent Tito c.s.. Spr. wijst op de Russische nota en zegt, dat hierin aan de Trotskist Tito duidelijk is gemaakt, dat het afgelopen moet zijn met de gevangenneming en de vervolging van Russische landgenoten.

De burgerlijke pers en radio stelt het nu voor alsof Rusland door deze nota zou aansturen op een derde wereldoorlog, doch niets is minder waar. Niet Rusland, doch Tito wil oorlog, maar hij vergeet, dat hij een machtig socialistisch land tegenover zich vindt, dat zal vechten voor de overwinning van de arbeidersklasse. Wij als vrede-lievende arbeidersbevolking moeten Rusland steunen tegen het gewroet en gestook van de bandieten in Joego-Slavië en moeten onze protesten laten

-klinken-

dat zal wel!

OD 1520
en OD 1128 + OD 755, om 246

staaf nu (27/9)
in De W.

UITTREKSEL
Uit : O.D. 244 B'dam
Ag.no. : 69579
Voor : O.D. 1120

~~PD~~
O.D. 1320
O.D. 1120
O.D. 755
O.D. 2017
O.D. 2401

klinken. Om te beginnen moet de jeugd, welke geholpen heeft bij de spoorwegaanleg van Joego-Slavië, het daarvoor ontvangen insigne terugsturen met de boodschap erbij, dat zij wel geholpen heeft aan de wederopbouw, doch niet voor oorlogsdoeleinden. Voorts dienen wij protesten te sturen, waarin we eisen, dat onze Russische kameraden worden vrijgelaten.

Spr. belicht vervolgens de toestand in Indonesië en geeft zijn zienswijze over de Ronde-Tafel-Conferentie. Wij moeten goed bedenken, zegt spr., dat Amerika 2½ keer zoveel eigendommen in Indonesië heeft als Nederland, zodat de leiding van de R.T.C. berust bij het kapitalistisch-imperialistisch Amerika. Spr. hekelt vervolgens het werk der verschillende commissies van de R.T.C en zegt, dat deze zijn samengesteld uit oud-kolonialen, militairen en bankiers, zodat hier nimmer enig constructief werk kan worden verricht. Vooral de figuur Hatta wordt door spr. fel aangevallen. Hatta is momenteel de meest gevierde man der R.T.C., zegt spr., doch wij moeten nooit vergeten, dat hij een der grootste verraders is van onze Indonesische broeders. Het gehele vertoon van de R.T.C. betekent niets anders dan het blinddoeken van de massa, want ook zonder deze R.T.C. weet men de afloop der geschiedenis. Men zal nu veel praten en onderhandelen met als één doel, de arbeiders zand in de ogen te strooien, opdat men straks kan zeggen, het is onmogelijk de troepen terug te trekken, we moeten gezamenlijk de guerilla bestrijden. De 7 December divisie is nog niet terug en zal ook niet terugkeren, daar deze troepen 3 jaar troepen-ervaring hebben en dus, gezamenlijk met de Hatta-bende, zullen worden ingezet tegen de werkelijke vrijheidsstrijders. De militaire actie in Indonesië is volgens van Maarseveen een mislukking geworden en de onderhandelingen der R.T.C. gaan dan ook niet over de vrede, doch over de verdeling van de buit. Wij zien dan ook dat zij, die van Indonesische zijde aan de R.T.C. deelnemen, door Amerika hierheen zijn gestuurd en van Amerika drie miljoen voorschot aan reisgeld hebben ontvangen.

Spr. hekelt nogmaals de figuur Hatta en zegt, dat hij in geen enkel opzicht een vertegenwoordiger van het Indonesische volk kan worden genoemd.

Wij zullen tegen deze vertoning moeten protesteren, besluit spr. en de werkelijke motieven en achtergronden aan onze medearbeiders in de fabrieken en de bedrijven uiteenzetten. Ook zullen we op grote schaal handtekeningen verzamelen om kracht bij te zetten aan onze eis van "Troepen terug". Deze handtekeningen zullen we zenden aan de voorzitter van de R.T.C.. Indien we kunnen Sewerkstelligen, dat onze troepen naar huis komen, dan wil dat zeggen, dat wij een grote, zo niet beslissende, dienst hebben bewezen aan de in Indonesië voor hun vrijheid strijdende kameraden.

Hierna wordt gepauzeerd, waarna gelegenheid wordt gegeven tot discussie.

van Kooten, Aloisius, geboren 18-12-1911 te Rotterdam, (bekend) zegt, dat op veel grotere schaal geprotesteerd moet worden bij het vertrek van troepenschepen, etc.. Wij zijn allen in het bezit van de z.g. "snipperdagen", zegt spr., welke we moeten opnemen bij het vertrek van troepen. Wanneer we dan in grote getale demonstreren met borden en leuzen, zullen we zeer zeker gehoor en steun vinden bij hen, die hun

- mannen -

O.D. 720
~~PD~~
~~PD~~

PD
5750

del m.a.v. de "snipperdagen" Party de ...

UITTREKSEL
UR : 00 167
Ag. no. : 80457
Voor : 00 1128

volksdemocratie. Daar is de burgerlijke macht weggelaten. Spreker meende, dat de 4e Internationale zich geheel dient te stellen achter Iougo-Slavië.

Op de rede van Van Tijn volgde een gedachtenwisseling, waaraan door diverse personen werd deelgenomen.

Marry Combrink becritiseert Iougo-Slavië, omdat de vakbeweging in dat land de Trotzkyisten uitmaakt voor agenten van het fascisme.

Hugo H. Drenth vindt het standpunt van Combrink "sectarisch". Als propaganda-materiaal van Iougo-Slavië, waarin een ongunstige passage voorkomt voor Trotzkyisten, door ons wordt verspreid, moeten wij daarop bij uitreiking commentaar leveren.

Kruisheer deelt het standpunt van H. Combrink.

Cor Combrink zegt, dat de partij zo spoedig mogelijk betrekkingen aan moet knopen met Iougo-Slavië.

Eijkman's juicht samenwerking met Iougo-Slavië toe, omdat zulks voor de partij een wijd perspectief opent.

Nol Maassen is het eens met het standpunt van H. H. Drenth.

Max Flekker acht het standpunt van H. Combrink slechts een gevoelskwestie. Hij is voor samenwerking met Iougo-Slavië, doch met benoed van critiek.

Sal Santen betoogt, dat de partij verplicht is om aan de kant van Iougo-Slavië te gaan staan. Door met dat land samen te werken krijgen wij er contacten mee en leren wij hun standpunt kennen.

Peter DRENTH is van mening, dat als de beschikking wordt verkregen over propaganda-materiaal, dit vooraf moet worden verspreid onder d.V.C.-leden.

B. Luteraan, als laatste over dit onderwerp het woord voerende, wil deze verspreiding uitbreiden tot C.P.N.- en N.V.V.-leden.

Op deze zitting wordt het hieronder volgende adres opgegeven, waar propaganda-materiaal kon worden aangevraagd, voorlopig nog alleen in de Engelse, Franse en Duitse taal, doch spoedig ook in de Nederlandse taal:

TERAZIE 31
BEOGRAD
Iougo-Slavië.

Omstreeks 23.00 uur wordt de zitting onderbroken.

Op 12 Februari 1950 om plm. 10.00 uur werd de uitgebreide C.C.-zitting voortgezet. Op deze zitting voerde allereerst het woord: Pierre Franck voornoemd. Hij bracht de groeten over van het Internationale Secretariaat van de 4e Internationale en van de Franse partij.

In verband met de kwestie Jelis Oosterwijk in de Nederlandse sectie van de 4e Internationale (R.C.P.) overhandigt spreker een brief van het Internationaal Secretariaat over zijn standpunt in dezen. (Als bijlage gaat een afschrift van deze brief hierbij).

Vervolgens voerde het woord Hugo Hermann Drenth voornoemd. Drenth gaf een overzicht van de ontwikkeling der vakbeweging in Nederland van de opkomst af der revolutionaire partijen (R.S.P., O.S.P., R.S.A.P. en R.C.P.). Hij becritiseerde de communisten wegens hun politieke intriges in de d.V.C. Overgaande op de kwestie Oosterwijk veroordeelt hij diens afwijzende houding inzake een fusie tussen C.V.B. en N.V.V. Er was een mogelijkheid om in een massa-organisatie opgenomen te worden en die kans had moeten worden benut.

-Drenth-

*Opdr. 001128
uitbreiden*

*Afschrift in
P.D. 4032*

↓

No. 25

Documentatie
Knipseldienst.Tel. 183830
Toestel 7

New York Herald Tribune

28 Mrt 49

Albania Said To Send Spies Into Yugoslavia

'Borba' Charges Interior Chief Has Supervised Terror, Sabotage Plans

By Gaston Coblentz

Special to the Herald Tribune

Copyright New York Herald Tribune, Inc.

BELGRADE, March 27.—The

Albanian Communist regime was accused here today of sending "a great number" of spies and saboteurs into Yugoslavia including "Albanian Army officers, secret police and war criminals."

The charge was made by "Borba," organ of the Yugoslav Communist party, which declared that Mehmed Shehu, Albanian Minister of the Interior, personally supervised the preparations for "espionage, terrorism and sabotage" on Yugoslav territory as part of the Cominform's increasingly active campaign against the regime of Premier Marshal Tito.

At the same time the Belgrade papers, including "Borba," warned that Yugoslavia "will be able to find the means" to stop violation of Yugoslav territory by Albanian aircraft for the purpose of dropping Cominform propaganda leaflets.

Leaflet Plane

Front-page play was given to official communiques issued by the Yugoslav news agency, "Tanjug," in London on Saturday night charging that an Albanian plane crossed the Yugoslav frontier near Lake Scutari and dropped leaflets from a height of about 1,200 feet. Communiques described the Albanian flight as a "serious violation of Yugoslav territorial integrity."

Many Albanian agents are under arrest in Yugoslavia, "Borba" said. The "Borba" article contained an implied threat that the Albanians might be put on trial in Yugoslavia and that they would produce some interesting revelations about the regime of the Albanian Communist leader, Enver Hoxha.

The charges against the Albanian espionage infiltration into Yugoslavia followed a day after similar charges were made against the Bulgarian Communist government. With the aircraft incident, they occupied the limelight in the Belgrade press.

The alleged Albanian provocation presents serious difficulties to the Yugoslav regime, observers noted. So far the Yugoslav leaders have leaned over backward not to allow themselves to be needled into any retaliatory measures against Albania which might enable the Albanians to invoke their treaty of friendship and alliance with the Soviet Union.

Anti-Tito attacks by radio stations in Prague, Budapest and Moscow also appeared to be causing discomfort to the Yugoslav government. The Serb-Croatian broadcasts by the Cominform radio network have been assailed with increasing fervor in the Belgrade press in the last ten days.

Nota KA-R.A.

UITGEBOEKT

Op 29-8-'49 is aan Expresse, bij brief 68270, geschreven over
HAFKENSCHIED als vermoedelijke ontvanger van het blad van TANJUG.

KA-R.A., 29-8-'49

Binder GEHEIM

Volgno.
22 AUG 1949
ACD/60270

Verbinding : 67.
Uw kenmerk : 58799.
Ons kenmerk : 615/49 I.D. Datum: 19 Aug. 1949.
Onderwerp : Tanjug. *no 53479*

Naar aanleiding van Uw schrijven d.d. 7 Mei 1949 heb ik de eer U het navolgende mede te delen.

Een onderzoek naar het personeel, werkzaam op het streekbureau van Wederopbouw, Parklaan 62 te Eindhoven, heeft geleid tot het vermoeden dat het gestencilde geschrift van het pro-Tito georiënteerde Joego-Slavische Nieuws-Agent-schap te Londen en Parijs afkomstig is van: THEODORUS LEONARDUS HAFKENSCHIED, geboren te Rotterdam, 27 December 1895, gehuwd, Nederlander, geen godsdienst, van beroep huisschilder, thans archivaris en belast met de behandeling van de post op bovenvermeld bureau. Hij woont te Eindhoven, Stokroosstraat 7.

Een en ander wordt afgeleid uit het navolgende:

Hafkenscheid is lid van de P.v.d.A. (hij is candidaat gemeenteraadslid voor die partij geweest). Hij behoort tot de uiterst linkse vleugel van die partij. Hij zou, hoewel geen lid van de C.P.N., zeer extreem links denken. Vroeger behoorde hij tot de S.D.A.P.. Voór de oorlog stond hij bij de werkgevers niet erg gunstig bekend, omdat hij, die toch al geen bekwaam schilder was, ook nog zijn mede-arbeiders heeft opgeruid tot verzet en soms tot staken.

Hij ontvangt regelmatig "Het Vrije Volk". Van het overige personeel is omtrent enige extreem linkse oriëntering niets gebleken. Mochten omtrent bovenstaande persoon nog meerdere gegevens bekend worden, dan zal dit onmiddellijk worden gemeld.

doet dit een deur dicht?

" e i n d e "

MINISTERIE VAN ALGEMENE ZAKEN.

's-Gravenhage, 7 Mei 1949.

No. 58799. *C VIII*

Onderwerp: Tanjug.

bijlage: 1.

G E H E I M.

TITSEBOEKT

Als bijlage dezès gelieve U aan te treffen een fotocopie van een gestencild geschrift, hetwelk gevonden is tussen een postbestelling, inhoudende schade enquête-formulieren, op 10-1-1949 verzonden door het streekbureau van Wederopbouw, Parklaan 62 te Uwent, aan het Ministerie van Wederopbouw, Stadhouderslaan 128 te 's-Gravenhage.

Ik zou het zeer op prijs stellen, indien door U zou kunnen worden nagegaan op welke wijze genoemd geschrift tussen deze postbestelling gekomen is en welke personen hierbij betrokken zijn.

Te Uwer oriëntering deel ik U nog mede, dat "Tanjug" de naam is van het pro-Tito georiënteerde Joegoslavische Nieuws Agentschap te Londen en Parijs.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
Namens deze,

Aan de Heer Hoofdcommissaris van Politie
te
E I N D H O V E N.

J.G. Crabbendam.

Notitie ACD.I.
Bestemd voor C.O.53479.

Als antwoord op een 4 tal vragen (zie-
schutblad) K.A.d.d.24.3. bleek na informatie het volgende.
Het geschrift is gevonden tussen een
postbestelling inhoudende schade enquete formulieren op
10.1.49 verzonden door het streekbureau van Wederopbouw
Parklaan.62 te Eindhoven.

De postbestelling waarvan de opening ge-
schiedde op Stadhouderslaan 128 kamer 12 werd op 11.1.49
tussen 9 en 10 uur per auto bezorgd.

Bylage. 1 duplicaat van een der formulieren op 10.1.49
door Eindhoven verzonden aan Stadhouderslaan 128

30.3.49

A.St.

KANTOOR VAN DE HYPOTHEKEN
EN HET KADASTER

TE Eindhoven.

SCHADE-ENQUETE-COMMISSIE

Eindhoven.

No. 4336. (Deurne).

Vermoedelijke eigenaar:

Wed. H.W.A. Goossens-Lammers.

A. 24. Deurne.

AAN

DE DIRECTEUR VAN HET GROOTBOEK
VOOR DE WEDEROPBOUW
STADHOUDERSLAAN 128, 'S-GRAVENHAGE

Naar aanleiding van Uw vraag om aan te geven wie volgens kadastrale leggers en de hypothecaire registers als rechthebbenden te boek staan of gestaan hebben vanaf 19-9-1944. t/m 2-11-1948. 194...
ten aanzien van de kadastrale percelen Gemeente Deurne. Sectie E. No. 88-89-90.
doe ik U de gegevens hieronder toekomen. A.31-32-33.

Leggerartikel: 3380. Toetsnad tennaamstelling vanaf 19-9-1944 t/m 2-11-1948.

Eigenaar: voor 2/3. Lammers Johanna, z.b. Wed. Henricus Wilhelmus Antonius
Goossens, Deurne A. 24.

Mede-eigenaren: elk voor 1/6.
Goossens, Wilhelmus Arnoldus te St. Oedenrode.
Kemps, Johannes Henricus Petrus beide landbouwers. Deurne

Vruchtgebruiker:

Erfpachter:

Houder van het recht van opstal: .

Bezitter van het recht van gebruik

en bewoning:

Beklemde meier:

Plaatselijke benaming	Sectie	Percels- nummer	Grootte	Filiatie
Dorp.	E.	88	0.59.Are.	
id.	E.	89	0.51.Are.	
id.	E.	90	1.46.Are.	
In 1947 werden de drie bovenstaane nummers verenigd met E.86-87-1544 en 1545 en ontstond het nieuwe nummer:				
Dorp.	E.	243	55.06.Are.	

Doorhalen wat niet ter zake dient.

Indien niet alle nummers verbonden zijn, de woorden „alle aan ommezijde genoemde" doorhalen en de betreffende nummers aangeven.

ONBELAST

~~1e hypotheek:~~

~~Inschrijving: d.d. deel nummer~~

~~Akte: Notaris te
d.d.~~

~~Schuldeiser:
Schuldna.....~~

~~Rust op aan ommezijde genoemd(e) nummer(s) en voorts op de percelen~~

~~Aard der verzekerde verbintenis:~~

~~Bedrag der geldschuld f , rentevoet %
vervaldata~~

2e hypotheek:

Inschrijving: d.d. deel nummer

Akte: Notaris te
d.d.

Schuldeiser:
Schuldna.....

Rust op aan ommezijde genoemd(e) nummer(s) en voorts op de percelen

Aard der verzekerde verbintenis:

Bedrag der geldschuld f , rentevoet %
vervaldata

3e hypotheek:

Inschrijving: d.d. deel nummer

Akte: Notaris te
d.d.

Schuldeiser:
Schuldna.....

Rust op aan ommezijde genoemd(e) nummer(s) en voorts op de percelen

Aard der verzekerde verbintenis:

Bedrag der geldschuld f , rentevoet %
vervaldata

Beslag:

Ter zijde van de hierboven genoemde hypotheek, inschrijving
deel , nummer , is gesteld:

4

UITTREKSEL

Voor OD 1128 Naam Communisme in Joegoslavie
Origineel in OD 1167 Naam Rechts Franse Bron
Volgnr. Ag.nr. 54886 Aard van het stuk Notitie
Afz. Datum 25-10-'48

AGENTS YOUGOSLAVES

DJURO P O P O V I T C H

Dr. en droit - Maitre de Conferences a la Sorbonne.

- déjà signalé.
- vient de faire un séjour de plusieurs semaines a Nice.

L O P I C I T C H I L I A

- rentré d'Italie ou il aurait vu les secretaires de Togliatti, de Longo et de Seccia.
- il a été a Rome, a Milan chez les D.P. en Italie.
- revient avec beaucoup d'argent et habillé de neuf.....
- il est tres "Kominformiste" et il est a noter que son oncle est membre du CC. du P.C. Montehegrin (Titiste).

Uitgetrokken door Pf. Afd./Sectie ACD 4C Datum 16-5-'49
Op aanwijzing van C 8

C
13 Januari 1949.

U 10227 aj - C 56 - KC 1

Volgno.

19 JAN. 1949

ACB

53759

Betr: Plan tot een aanslag op TITO.

Uit waarschijnlijk betrouwbare bron moge ik U omtrent bovengenoemd onderwerp het onderstaande bericht doen toekomen:

"In Titofeindlichen Kreisen in WIEN wird davon gesprochen, dass TITO in aller-nächster Zeit das Zeitliche segnen wird. Man spricht davon, dass die Täter schon gedungen sind und bereits an Ort und Stelle und nur mehr auf eine günstige Gelegenheit warten. Die Täter sollen ehemalige Ustascha-Angehörige sein, die darauf brennen TITO einen Denkmittel zu geben.

Konstant post
=H
=I
Diese Angaben machte ein ehemaliger Ustascha-Oberst, derderzeit als U-Boot getarnt in WIEN lebt. Er dürfte seinen Lebensunterhalt aus Mitteln der russischen Spionagezentrale WIEN beziehen. Seine Decknamen sind: KELLINGER, HUTTERER und SPAN-DAUER. Dieser besagte Oberst ist mit den angeblichen "Attentätern" in engem Kontakt. Es ist mit Sicherheit anzuhehmen, dass die Action von Seiten der Russen durchgeführt wird".

A.

Aan het Ministerie van Algemene Zaken,
Javastraat 68,
's-GRAVENHAGE.

Notitie KB

UITGEBOKT

Op 28-1-'49 is Expresse in kennis gesteld van stuk, nummer 53479, bij brief 53479.

KB, 23-2-'49

Notitie ACD.I

90 (K)
L

Volgno.

15 JAN. 1949

ACD/ 53479

Bygaand-stuk waarschijnlijk afkomstig van een meerbladig geschrift is gevonden tussen een postbestelling (in pak gebonden) aan het Min. van Weder opbouw Stadhouderslaan 128.d.d.11.1.49.

(A. Stolk)

lee TN5
4/11

TELEGRAMME ADRESSE A LA CONFERENCE
NATIONALE DU PARTI COMMUNISTE D'AFRIQUE DU SUD
PAR LE CC DU PCY

BELGRADE - Le Comité central du Parti communiste de Yougoslavie a adressé à la Conférence nationale du Parti communiste d'Afrique du Sud, le télégramme suivant :

"Nous adressons nos chaleureuses salutations fraternelles et de camarades à la Conférence nationale. Notre Parti et nos peuples connaissent toutes les difficultés et les résolutions des masses laborieuses de l'Afrique du Sud contre l'oppression de classe et la discrimination raciale. Nous vous souhaitons de pleins succès dans vos efforts dans la lutte pour la liberté des masses laborieuses, pour la paix et la démocratie. Nous sommes convaincus que votre Conférence représentera un grand pas en avant dans ce sens. Nous regrettons de n'avoir pu envoyer notre délégué à votre Conférence".

(Tanjug)

-:-:-

ACTIVITE DE L'INSTITUT
D'HISTOIRE NATIONALE DU PEUPLE MACEDONIEN

SKOPLJE - L'Institut scientifique d'histoire nationale du peuple macédonien, fondé à la fin de l'année dernière, déploie une vive activité dans l'étude du développement historique du peuple macédonien.

En dehors de l'étude de la période historique, cette année l'Institut enverra dans les diverses régions de Macédoine des équipes scientifiques qui recueilleront sur place les éléments du passé lointain et récent du peuple macédonien.

Selon le plan de travail scientifique de l'Institut, un musée d'histoire nationale du peuple macédonien sera ouvert cette année. En outre l'Institut éditera un livre commémoratif sur le mouvement révolutionnaire macédonien ainsi que des monographies politiques des révolutionnaires macédoniens Goce DELTCHEV, Vasil GLAVINOV et Nikola AKREV. (Tanjug)

-:-:-

UITTREKSEL

Voor OD-1128 Naam Comm.in Joegoe-Slavie

Origineel in op. schutblad 50629 Naam

Volgnr. Ag.nr. 50629 Aard van het stuk notitie B/IIIe

..... Afz. B/IIIe Datum 16.1.49

" Op 2.7.48 heeft Mathias RAKOSI, le Minister van Hongarije ter gelegenheid van een functionarissen conferentie der Hongaarse Comm. Partij te Budapest, een rede gehouden over de Joego-Slavische oppositie onder leiding van TITO tegenover het Kominform.

Deze rede is door het partij bestuur der CPN, afdeling Scholingsbureau verkort, gestencild ter beschikking gesteld van districtsbesturen, fotocopies daarvan zijn geborgen in OD 815 (Kominform, no. 50629)

Uitgetrokken door H Afd./Sectie acd-4b Datum 10.3.49

Op aanwijzing van B/IIIe

Handwritten initials or scribble.

TRIBUNE 13 Augustus 1948.

(How Tito learnt his trade, By Anton Ciliga).

During the last war, so as to facilitate the double game with the Western Allies, on the one hand, and the Yugoslav peoples, on the other, the Yugoslav Communists tried (and, up to a point, they are still trying) to maintain secrecy about or slur over Tito's Communist past before 1941 (officer in the Red Army 1920-1924: Communist Party Secretary for Croatia and first "contact-man" of the Yugoslav Politbureau in 1928: student at the Comintern's Lenin-school in Moscow between 1932 and 1934: active participator in the Spanish civil war: since 1934, member of the Yugoslav Politbureau - the pseudonym Tito dates from that time - and, since 1937, General Secretary of the Yugoslav Communist Party).

7.9.48

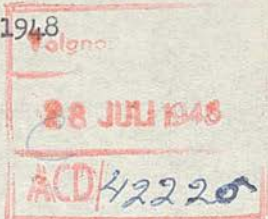
L.P.

OD 1128

27 Juli 1948

U 11769 a - c 56 - KC 1

Betr.: JOEGOSLAVIE

Ingesloten moge ik U omtrent bovengenoemd onderwerp enige gegevens doen toekomen uit de U bekende bron.

A

Aan: de Centrale Veiligheidsdienst,
t.a.v. De Weledelgestr. Heer P. Gerbrands,
Javastraat 68,
's-GRAVENHAGE

Date : le 6 juillet 1948.

Source : 006 et
travail personnel.

Concerne : LES EVENEMENTS DE YOUGOSLAVIE.

Le 30 mai 1948, nous notions dans nos rapports sur la situation internationale et l'activité du service pour le mois de mai : "Il ne semble pas que le Kominform ait atteint, même en partie, les buts fondamentaux qu'il s'était fixés. Nous avons même des raisons de croire que, là aussi, Moscou procède à des réformes profondes. Il faudra bien un jour que la rivalité entre TITO et DIMITROV soit tranchée, car les frictions se multiplient. On a remarqué aussi que les Hongrois qui sont plutôt dirigés par DIMITROV n'ont pas envoyé de félicitations à TITO pour son récent anniversaire et le geste a été spectaculaire car on a été jusqu'à annuler un communiqué qui avait d'abord été remis à la presse étrangère.

Moscou évite toutefois de prendre position actuellement et en attendant la suite, il a déplacé de Belgrade à Prague le centre opérationnel de sa machine de guerre, tandis qu'il suspendait le recrutement dans ses camps de prisonniers de guerre, recrutement destiné à fournir des soldats à MARKOS. Ainsi TITO perd un peu de son importance dans le jeu soviétique.

La crise latente s'est terminée brusquement par la décision publiée par le Kominform. Nous avons attendu d'avoir à ce sujet des détails confirmés avant de dresser le présent rapport.

La première réunion a eu lieu le dimanche 20 juin dans l'ancien Palais Royal de Sinaita et plus exactement dans le salon turc. La première session a commencé à 9h.20. Y assistaient : DUCLOS (France), TOGLIATTI et SECOCHIA (Italie), GERO et FARKAS (Hongrie), BERMAN et ZAMBROWSKI (Pologne) SLANSKY (Tchécoslovaquie), CHERVENKOV (Bulgarie). Contrairement à ce qui a été publié depuis, la Yougoslavie y était représentée par le Général DJILAS. PAUKER et CHEORGIUDEJ y représentaient la Roumanie et étaient les hôtes pour les autres invités. On notait aussi la présence des représentants communistes allemands PIECK et GROTEWOHL et des représentants abbanais Koci XOXE et Misto TRESKA.

La session de l'après-midi du même jour débuta par un discours très violent de ZHDANOV, Chef du Secrétariat pour l'Etranger du Politbureau du Kominform. L'intéressé était arrivé en fin de matinée seulement. Son discours constitua d'un bout à l'autre une attaque très dure contre la politique poursuivie non seulement par le Parti communiste yougoslave, mais aussi par le Parti communiste italien et Français. Le Parti communiste yougoslave était accusé plus spécialement d'un sabotage systématique "de l'effort communiste des peuples démocratiques dans sa lutte à mort contre le fascisme". Se basant sur des rapports dressés par le Secrétariat Général du Kominform, ZHDANOV en tira 4 accusations fondamentales :

.....

1° 13% seulement du plan quinquennal yougoslave a été réalisé alors que 45% devaient l'être et Z H D A N O V souligne spécialement les lacunes dans le domaines des mines de fer et de bauxite ainsi que dans l'industrie forestière.

2° Le Parti communiste yougoslave n'a ni un grand nombre de membres, ni un nombre suffisant d'agitateurs entraînés et de confiance.

3° Malgré le succès relatif de l'organisation des bataillons du travail, le Parti a fait faillite dans son oeuvre d'endoctrination, à tel point que la jeunesse, particulièrement dans la région rurale, reste sous l'influence des éléments réactionnaires.

4° L'Armée yougoslave est encore loin d'être prolétarisée car il ne suffit pas de remplacer l'Aigle Royal par une Etoile Rouge pour introduire l'esprit démocratique dans la troupe.

Tout le discours de Z H D A N O V fut fait d'une voix extrêmement agressive et laissant les auditeurs abasourdis. Le Colonel Général Milovan D J I L A S, seul Yougoslave présent, tenta de démontrer aussitôt que le Parti communiste yougoslave était parfaitement orthodoxe sur le plan idéologique. Il eut à peine parlé 4 ou 5 minutes que Z H D A N O V l'interrompait brutalement pour lui faire remarquer que sa dialectique ne pouvait pas pallier l'incompétence et les erreurs du Parti communiste yougoslave "qui porte l'entière responsabilité de l'impréparation militaire d'un des plus importants secteurs du Front des Démocraties Populaires". Z H D A N O V ajouta qu'il croyait que les peuples de la République Fédérative de Yougoslavie pouvaient combler les lacunes causées par les chefs incompetents du Parti et que ce Parti lui-même introduirait dans son organisation des réformes essentielles nécessaires et ce, au plus tard au congrès de juillet.

Les critiques de Z H D A N O V au sujet des Partis communistes italien et français étaient sévères, mais plus limitées. Il blâma les chefs de ces deux Partis de s'être laissés manoeuvrés par leur peuple que "même les Américains traitent à la légère" et cela alors qu'ils disposaient d'une situation particulièrement favorable à la suite des désillusions causées par des modifications au plan MARSHALL. Z H D A N O V compara ces deux Partis avec le Parti communiste tchécoslovaque qui dans des conditions beaucoup plus difficiles avait passé de la défensive à une offensive totalement victorieuse. Il compara également avec le Parti finlandais qui a maintenu ses positions dans des circonstances pénibles.

Dans la matinée du 21 juin, les représentants allemands, polonais, tchèques et français furent réunis par Z H D A N O V dans l'ancien studio du Roi Carol au Palais de Sinaia, mais nous n'avons pu avoir absolument aucune information de ce qui fut décidé dans cette réunion. Dans l'après-midi par contre, nous savons que Z H D A N O V a fait part à tous les délégués rassemblés que dans le plan "de la défense des peuples démocratiques" l'Union Soviétique a décidé d'intégrer l'Allemagne dans sa stratégie comme partenaire jouissant des mêmes droits que les autres nations".

Z H D A N O V, pendant toute la durée de la conférence, a logé dans un petit hôtel de l'avenue Codrului appartenant précédemment à un magnat des pétroles roumains et que le Ministère des Affaires Etrangères de Roumanie a offert récemment à K A V T A R A I D Z E, Ambassadeur des Soviets à Bucarest. Tous les délégués étaient arrivés le 19 juin, à l'exception de Z H D A N O V et D J I L A S, et avaient été logés à l'hôtel Caraiman. D J I L A S, par contre résida dans la propriété d'été de G O L U B O V I T C H, Ambassadeur de Yougoslavie à Bucarest. Le Ministre roumain de la Défense Nationale avait mis à la disposition des délégués, 11 grosses voitures Horch et Mercedes qui avaient appartenu à la Mission de liaison de l'Armée allemande à Bucarest. Le Colonel Ion A N G H E L E S C U avait été chargé de la sécurité des délégués. C'est le Commandant des "unités de liquidation" rouges composées exclusivement des communistes roumains entraînés dans les écoles du M.V.D. en Russie. Pas moins de 16 voitures blindées patrouillèrent sans arrêt du 19 au 22 juin dans les environs du Palais de Sinaia.

Ainsi que nous l'avons dit en commençant ce rapport, il y a au moins trois mois que l'on pouvait prévoir une crise à l'intérieur du Kominform. Il était probable que T I T O en ferait les frais, car Moscou donnerait difficilement tort à D I M I T R O V, ancien chef du Komintern et l'un des plus grands personnages de la révolution soviétique permanente. Chacun de ces deux hommes voulait diriger la fédération des Balkans et il parut pendant un certain temps que Moscou jouerait définitivement sur leur rivalité sans prendre formellement position. Chaque fois que l'un ou l'autre dépassait les bornes, il était bien tancé comme lorsque D I M I T R O V annonça ouvertement à la presse la création proche d'une fédération indépendante des Balkans, mais les rivalités restèrent latentes jusqu'au jour où T I T O se croyant assez fort manifesta une indépendance qui devait lui être fatale. La raison profonde des événements de Yougoslavie doit être cherchée dans cette rivalité et les deux tendances existent aussi bien à Moscou que dans les républiques démocratiques.

Nous avons souligné assez de fois cette divergence de vues et de tactique entre Staline et Molotov pour ne pas y revenir. La goutte qui fit déborder le vase fut l'arrestation par T I T O et leur condamnation, de chefs chevronnés du communisme que l'on pendit pour avoir torturé leurs semblables dans les camps de concentration allemands. Cette procédure ne pouvait être admise par Moscou qui était en réalité l'auteur des plans de conservation dans les camps de concentration. T I T O durement semoncé à l'époque n'en continua pas moins et se débarrassa tout récemment de deux de ses ministres qu'il fit d'ailleurs emprisonner et probablement exécuter.

Fait plus grave encore, 4 des 7 discours importants prononcés au Comité Central du Parti Communiste yougoslave le 20 mai dernier pour préparer le 5e Congrès qui aura lieu le 21 juillet, n'avaient pas été soumis préalablement à la censure du Kominform. C'était un geste de rébellion ouverte qui devait être sanctionné immédiatement. Un de ces discours surtout, celui de Mosha P I J A D E

très ancien membre du Politbureau yougoslave, déplut particulièrement au Kremlin qui le fit savoir à Belgrade par l'intermédiaire de Dimitri V L A K O V. Mais T I T O et son entourage estimèrent avoir raison et qu'ils pourraient en persuader Z H D A V O V, de même qu'ils espéraient lui prouver que ses critiques n'étaient que l'oeuvre de rapports partiels de D I M I T R O V et de ses supporters. V L A K O V profita d'ailleurs de son séjour à Belgrade pour travailler une section de chefs communistes avec lesquels il entretint des relations intimes depuis qu'il fut introduit auprès de T I T O fin 1943. On compte parmi ceux-ci le Docteur B A K A R I T C H, M I L U T I N O V I T C H, Edvard K A R D E L J, Alexandre R A N K O V I T C H, "T E M P O", V U K M A N O V I T C H, l'auteur du plan B.B. et D J I L A S lui-même. Mais T I T O surveillait V L A K O V dont il connaissait la profonde amitié pour D I M I T R O V et il fit échouer à ses plans. Il semble toutefois qu'il ait sousestimé l'influence de V L A K O V tant en Yougoslavie qu'à Moscou et se soit basé un peu trop sur la sympathie personnelle de S T A L I N E, opposée aux sympathies de M O L O T O V pour D I M I T R O V.

T I T O a toutefois dans son propre gouvernement un ennemi dangereux en la personne du Colonel-Général Yvan G O S N Y A K, Vice-Ministre de la Défense Nationale et membre du Politbureau du Parti communiste yougoslave. Aussi T I T O l'a-t-il écarté dès le début de la présente crise.

Nous trouvons encore une preuve de la trop grande confiance de T I T O en lui-même et en ses alliances du Kremlin dans le fait que fin mai il permit à Lazar K O S H Y L E V S K Y, Président de la République Fédérale de Macédoine d'attaquer violemment la politique bulgare dans un discours au 2e Congrès du Front Populaire macédonien. T I T O n'alla pas toutefois jusqu'à autoriser la publication de ce discours dans la presse de Belgrade.

Il semble que S T A L I N E ait laissé provisoirement M O L O T O V jouer son jeu, mais comme avec un machiavélisme tout à fait slave, T I T O est allé en appel auprès du discours du Kremlin de la décision du Kominform, il ne faudrait pas s'étonner qu'un nouveau procès de Moscou ait lieu à brève échéance où les têtes qui tomberont ne seront pas celles que l'on croit.

Si l'on se réfère aux événements actuels, le Kominform dans son long communiqué n'a d'ailleurs pas pu trouver contre T I T O et son gouvernement de griefs bien pertinents car lorsqu'on les examine de près, on pourrait les appliquer bien plus à D I M I T R O V qu'à T I T O. On reproche à T I T O le fait que le Parti communiste ne soit pas l'élément dominant du gouvernement actuel yougoslave, mais bien le Front Populaire. Or, il en est exactement de même en Bulgarie où D I M I T R O V se base toujours sur le Front National bien plus que sur le Parti communiste. On reproche encore au dictateur yougoslave sa réforme agraire comme étant purement théorique et n'ayant pas été faite avec les préparations indispensables à une réalisation définitive. Or, c'est exactement ce qui fut fait en Pologne, en Hongrie, en Bulgarie où les troupes d'occupation soviétiques procédèrent au partage des terres dès leur arrivée avec la collaboration des éléments actuellement au Pouvoir sans avoir prévu ni l'outillage,

agricole, ni aucune des mesures destinées à assurer le passage progressif d'un régime à l'autre et cependant s'il est des pays où il eût fallu procéder par paliers, c'est bien la Pologne, la Hongrie et la Bulgarie où la totalité des terres était possédée par moins de 100 gros propriétaires fonciers alors qu'en Yougoslavie la terre est beaucoup plus fractionnée.

On aura une preuve supplémentaire du fait que les reproches faits à T I T O ne sont que des prétextes si l'on considère que le Premier Ministre de Tchécoslovaquie Z A P O T O C K I dans un discours du 3 juillet a déclaré clairement et formellement que la Tchécoslovaquie ne se prêtait pas à un régime de collectivisation des exploitations agricoles du genre des kolchozes soviétiques et qu'il n'y en aurait pas. Or, c'est un des principaux griefs que le Kominform a opposé à T I T O.

Nous terminerons cette démonstration de l'inanité des griefs du Kominform contre T I T O en citant le seul reproche pratique que les Soviets aient pu mettre en avant. Le 16 juin, l'Ambassadeur Soviétique à Belgrade L A V R E N T E V a sermonné solennellement le Colonel-Général D J I L A S qui en sa qualité de chef de l'Agit-Prop yougoslave avait toléré que la presse de son pays annonce favorablement que deux jeunes Yougoslaves communistes Kozhar Y E R N E J et Osredkar L O V R O avaient construit une voiture de luxe supérieure au dernier modèle américain. La note soviétique exprimait le déplaisir de Moscou "qu'à un moment où l'U.R.S.S. et toutes les démocraties populaires font tous leurs efforts pour se préparer effectivement au combat final contre le fascisme et l'impérialisme anglo-saxon, la presse du Parti yougoslave puisse penser à donner de la publicité aux agissements bourgeois de deux membres indisciplinés de son organisation".

Il est impossible encore de prévoir les développements ultérieurs de la situation. T I T O en tous cas et son entourage ne semblent pas céder et ont même l'air d'espérer arriver à agrandir les dissidences. On a remarqué par exemple qu'à la fête des sokols à Prague des groupes massifs de communistes tchèques ont applaudi T I T O vigoureusement.

4/Voligno
December 1947
23 DEC 1947

ACD / 26611

YUGOSLAV INTELLIGENCE SERVICE

BACKGROUND AND ORGANIZATION

1. UDB (Uprava Drzavne Bezbednosti: Administration of State Security) is the new term for OZNA (Otsek Zastite Naroda: Section for Protection of the Nation). It is the intelligence and police system operating inside and outside the Federative Republic of Yugoslavia. Its functions are to safeguard the present regime in Yugoslavia and to promote the spread of Communism at home and abroad. All important positions in UDB are filled by members of the Yugoslav Communist Party and in a few instances by members of the Soviet Intelligence Services with which the functions of UDB are closely correlated.

2. UDB appears to be one of the most aggressive intelligence systems not only in Yugoslavia, but in Central and Southeastern Europe. Its aggressiveness and probably also its efficiency are enhanced by the familiar proselytizing zeal inherent in Communist institutions and also by the unusual quality of its personnel. Politically, the Yugoslav Communists in UDB are internationalists lacking the qualification of expediency that has been observed among the more mature and cautious Russian Stalinists. They are predominantly young, brazen, unscrupulous and quite capable people trained in the practical school of underground and guerrilla warfare. In less than three years, since the TITO regime was established, the UDB network of espionage, propaganda and repression has grown to its present formidable size.

3. OZNA, the predecessor of UDB, was organized in the summer of 1944 by Colonel LEBEDEV, Soviet Military Attache in Belgrade before World War II, out of GOC (Glavni Obavestajni Centar: General Information Center), originally set up in 1942 by the Partisan General Staff. The GOC was organized on a geographic basis with provincial sections of POC (Provincial Information Center) and local MOC (Communal Information Center.)

The present UDB, while retaining the former federative set-up or organization on the basis of component provinces, has grown into a complex national and provincial intelligence and police system with a variety of agencies at home and abroad working on a well-defined plan for communizing the country. Rigidity of UDB organization, its extension through all phases of governmental activities, and its ruthless methods have produced the country's most powerful institution. For all practical purposes, the UDB in Yugoslavia is the backbone of the Communist police state, while abroad it represents a network of zealous agents whose proselytizing motives are probably stronger than the search for intelligence.

5. The UDB, or former OZNA, has been referred to as the agency responsible to no one, excepting its chief, the 28-year old General ALEXANDER RANKOVIC, a former journeyman in a tailor shop specializing in Turkish male costumes. By placing a fervent young Communist in charge of every functional and geographic bureau of the political police system, RANKOVIC has been able to organize a system of bosses and gangs, all dependent upon him, and thus all fearing him, the most powerful man in the country. It is said that TITO himself has to yield to RANKOVIC in matters of repression, concentration camps, slave labor camps, and executions.

6. In theory, the UDB is a section of the Ministry of Interior which is headed by RANKOVIC. The responsibility of RANKOVIC, at least nominally, is to the Council of Ministers headed by TITO. The Council of Ministers, however, is subservient to the Politbureau or to the "Forum of the Communist Party", the country's ruling committee of five: TITO, KARDELJ, DJILAS, PIJADE and RANKOVIC. Although the formal line of responsibility thus makes RANKOVIC and his UDB subject to the rulings of the "Forum", his own membership in that cabal, and his preponderant influence and all-powerful police system single out his authority over other high government officials. Moreover, the regime's decrees for the Communization of the country enable the UDB to exercise control over every important ministry of the government. In addition, the UDB has a network of formal agencies as well as cells of secret agents to cover every office and shop in the government.

7. The Soviet MVD and MGB apparently maintain some form of supervision and control over UDB by their system of missions and agents. In addition to the regular Embassy, the Soviets continue to maintain in Yugoslavia a group of military and technical missions. The MVD and MGB technicians, supervisors, and instructors may be attached to any or all of these Soviet missions. Reports refer frequently to instructors and technicians attached to UDB, both in national offices as well as in the provinces. Some of these Soviet agents have been reported leaving the country, but recent information refers to Soviet liaison teams in various provinces.

8. In the direction of foreign activities, the UDB receives some guidance from the "Foreign Affairs Group" (KARDELJ, DJILAS and PIJADE), who act in consultation for the "Forum of the Communist Party" on all important foreign matters.

BASIC ORGANIZATION

9. The Central Office of UDB in Belgrade comprises three major divisions: (1) Civilian, (2) Military, (3) Foreign or International. In addition, the Militia, an executive arm of the UDB, under direct control of General RANKOVIC, maintains a national office in Belgrade, although its active participation in policing the country through rural gendarmerie and the city police makes its functions with the UDB felt primarily in local government below the county and district level. KNOJ (Korpus Narodne Otbrane Jugoslavije: Corps of National Defense of Yugoslavia), whose nine divisions contain the elite troops in the service of the regime, likewise, serves as an executive arm of the UDB. The Headquarters of KNOJ are in Belgrade at 17 Brace Jugovica ulica, adjacent to the main UDB jail. Although under direct control of the Ministry of National Defense, KNOJ is employed locally by the UDB, much in the same way as the MGB in Russia uses MVD. Moreover, KNOJ, the armed force whose personnel has been carefully screened by the Communists, has been used as the recruiting source for UDB personnel. These recruits from KNOJ become agents and members of the "Troika" and "Desetorka" teams for espionage, sabotage, and other subversive work.

10. Another important basic factor in the structure of the UDB is in its relation to the Communist Party. As the national UDB is in service of the top-ranking Communist General RANKOVIC, and the "Forum of the Communist Party", so is every local sub-division of the UDB at the disposal of the respective local secretary of the Communist Party. It may be said, therefore, that the UDB is the executive arm of the Communist Party of Yugoslavia.

11. An important reorganization of the UDB took place in the summer of 1946. It was at that time that the old name OZNA was discarded for the new one. Moreover, the functional reorganization of the main branches was established to run parallel with its geographic structure. Its strength, according to the new organization, was reported to be as follows: Civilian, 68,000; Military, 5,000; Foreign, 3,000, Militia, 45,000; Prosecutors, 1,200; total, 122,200. The total number of the Russian specialists, instructors, and supervisors throughout the country is reported to be 5,600.

CIVILIAN UDB

12. The two most important sections of the Civilian UDB are: (1) the Politics sometimes called Central or National, the directorate and functional organization center of which is located in Belgrade; and (2) the Federal, which maintains in Belgrade only a coordinating office for provincial emissaries and a provincial UDB office in the capital of every province. The chief purpose of the Civilian UDB is the maintenance and perpetuation of the existing regime. Although primarily a civilian establishment, its national and local leaders and bureau chiefs are almost invariably uniformed men, with ranks similar to those of the Army.

13. The Political UDB is organized on a national basis. The primary function of this internal political intelligence agency is surveillance of the activities of all underground political parties and personnel. Its Political Espionage Section maintains such bureaus as: Reports, Information, and Agitation and Propaganda. The Aliens Section supervises aliens in Yugoslavia and the Yugoslavs associating with them. The local UDB for the city of Belgrade, attached to the Political UDB, is similar to local UDB in provincial cities, although it is not placed under control of the Federal UDB to which all local units are responsible.

14. The Federal UDB represents the provincial structure within the framework of the national UDB. A small central office is located in Belgrade. It maintains an emissary, responsible to General RANKOVIC, for each of the six "Peoples Republics" and for Venezia Giulia. The central office coordinates the policies for the provinces and supervises their execution. The emissaries employ national agents whom they dispatch to their respective provinces for coordination of such activities as: (1) political checks on civilian and military personnel; (2) control of foreign missions within the country; (3) counter-espionage on national territory.

15. The functions of the provincial UDB are uniform in all provinces. Each provincial UDB is headed by the Minister of Interior of the respective province, who, in turn, is responsible to the steering committee of the Communist Party of the province. Among the uniform sections in the provincial UDB, the following offices may exist:

1. Surveillance of armed units
2. Internal Counter-espionage
3. Political surveillance of civilians
4. Control of returned persons (displaced personnel,
prisoners of war, etc.)
5. Internal espionage
6. Militia
7. public prosecutors
8. Jails, prisons and concentration camps

MILITARY UDB

16. The UDB Council for the Army is responsible for the political and intelligence policies and Communist control of the Army. Because of its separate position, the Military UDB may be considered as the branch most independent of General RANKOVIC, the overall chief of UDB. Its policy, however, conforms strictly with the general UDB policy; i.e. - carrying on the process of control, communication and elimination of opposition to the regime through the armed forces.

17. The Military UDB contains two main divisions: (1) the Special Internal UDB and, (2) the Special Foreign UDB. In addition, there is a separate Naval UDB, the activities of which parallel those of the Special Internal UDB.

18. The Special Internal UDB has a structural organization parallel to the organization of the Yugoslav Army. The headquarters of each of the six armies has a UDB specialist and an office. A corresponding UDB unit is attached to each military unit from battalion up, while companies and platoons, or other small units, have political commissars. The primary function of these offices and commissars is to control the political attitude of the rank and file. The UDB office attached to the army, corps, division, brigade or regiment has the power to remove and liquidate any army personnel under suspicion. It has been reported that the Military UDB offices are subordinate to offices of higher military level and that the provincial UDB office is in control of the Military UDB of the army or corps stationed in the province.

19. The Special Foreign Military UDB has functions similar to those performed by the military intelligence unit of a regular army. It conducts, in addition, political espionage and gathers intelligence on political refugees. It conducts a section for propaganda in such border provinces as Macedonia, Slovenia, and operates schools for sabotage and intelligence teams.

20. A special security police attached to Foreign Military UDB is the TVP (Titova Varna Policija: Tito's Security Police) which locates and identifies persons working against Tito, either in Yugoslavia or abroad. The TVP reports to the Foreign Military UDB, which may, through its own tribunal, pronounce sentences and penalties.

LOCAL UDB

21. The local UDB is controlled by the provincial Ministry of Interior. The county or district UDB officers are responsible not as much to the provincial UDB as to the local Communist Party secretaries and committees. City police or rural gendarmerie, combined at present into the National Militia, constitute the executive part of the county or district UDB. Where their aid in carrying out repressive, police, and intelligence or propaganda measures is insufficient, the local UDB obtains support from the KNOJ (Korpus Narodne Otbrane: Corps of National Defense) which is employed for the UDB purposes on a local rather than a national basis.

22. A further local subdivision of the UDB is the commune. Every commune maintains a militia detachment in service of the UDB. The thoroughness of the nation-

wide UDB is in reality based upon this communal organization. The UDB office of every rural or municipal commune maintains an elaborate set of identification records of the population. These records, called the "Karakteristika", are a means of control and surveillance of the people's political orientation and activities. The records are used for purposes of intelligence and repression, and must be at the disposal of any of the variety of UDB agencies in the country.

23. The commune, however, is not the last and smallest UDB unit. For purposes of supervision and propaganda, the communal UDB maintains agents or teams in villages and in city precincts; agents or cells in factories, offices and even schools and other institutions.

INTERNATIONAL (FOREIGN) UDB

24. In the recent reorganization of the UDB, the International (or Foreign) UDB apparently received more attention than any other branch. Its central office in Belgrade is responsible to General RANKOVIC as well as to the Foreign Affairs Trio (KARDELJ, DJILAS, PIJADE) who run the Ministry of Foreign Affairs for the Forum of the Communist Party, the real government of Yugoslavia.

25. The main sections reported as separate bureaus in the central office of the International UDB in Belgrade are: (1) Political Intelligence, (2) Military intelligence, (3) Counter-espionage, (4) Couriers, and (5) Special (combat) Operations. In addition, a geographic sub-division of the central office in Belgrade maintains a special section with desks for individual foreign countries. The main office of the International UDB maintains close liaison with the Soviet Embassy and the Soviet satellite diplomatic and military missions.

26.. There are two main channels for despatching UDB agents to foreign countries; (1) the diplomatic representations, Red Cross, and economic and cultural missions; (2) Military, UNRRA, and other missions to countries which do not as yet maintain normal diplomatic relations with Yugoslavia. The UDB agents and teams operating in the first group have, for the most part, diplomatic immunity, with privileges of pouch service, couriers, and code communication. In the second group, the UDB has been cooperating with armed detachments of the KNOJ and specially trained operational teams of intelligence and sabotage groups.

The functions of Foreign UDB are reported to be as follows:

- 1) Maintenance of contacts with revolutionary movements
- 2) Control and liquidation of anti-Communist emigrants or refugees from the regime
- 3) Preparation of unrest and assistance in liquidation of local opponents to revolutionary movements
- 4) Military espionage
- 5) Maintenance of underground channels with Yugoslavia
- 6) Control of diplomatic personnel assigned to foreign countries.

UDB in France

28. The stronghold of the UDB in France today seems to be the "Association des Yougoslaves en France". This originally patriotic organization of the pre-war

Yugoslav students and residents in France, is reported to have at present about 2,500 members in Paris and in various parts of France. During the war, the Communists penetrated the society and have it, at present, under complete control. Its active president and general secretary is Radomir YOVANOVITCH. The locals of the organization are active in Dept. de la Moselle, region of St.-Etienne, region of Toulouse, Dept. du Pas de Calais, and Dept. du Nord. Most of the funds of the organization are reportedly supplied by the Yugoslav Legation.

29. Other covers used by the UDB are the Legation itself and the consulates, and the Red Cross. Its most important contacts are with the French Communist Party, the CADI (Centre d'Action et de Defense des Immigres - French Communist group), the AVER (L'Association des Volontaires de L'Espagne Republicaine), and the Soviet agents in France. Recruiting for International Brigades is reported to be an added activity of the UDB office attached to the Yugoslav Embassy in Paris. "Daki" SEMIC, a young UDB Colonel, reported recently in Toulouse, Perpignan, and Lyon, is said to be one of the leaders in this recruiting program preparing for a Communist uprising in Spain.

30. Colonel PALLARS and a certain VASILJEVIC (possibly Soviet) have both been reported as chiefs of UDB operations in France; while for Paris, the UDB chiefs previously named are: ZMAJIC, Mate JAKSIC, and Basa MILENKOVIC.

UDB in Switzerland

31. The UDB in Switzerland appears to operate chiefly through the Yugoslav Legation and Consulates, and the International Red Cross. In June 1946 OZNA was said to have about 65 people working for it here. Although UDB personnel is said to change about every three months, this apparently does not apply to the major agents or section chiefs, as some of these have been reported working in this capacity for almost a year. Their major objectives are surveillance of and intelligence on Yugoslav nationals, as well as on foreigners. Reports indicate that UDB in Switzerland is fairly well organized, operating on both a functional and regional basis. The main centers are Bern, Geneva, and Zurich.

32. Franjo ADUM-MILET, Counsellor of the Yugoslav Legation in Bern, is generally accepted to be Chief of the UDB in Switzerland. Other well known UDB personalities are: Ratimir STOJADINOVIC, 1st Secretary of Legation, Ivo VUSKOVIC, Captain Jagos ZORIC, Dragan ZAGROVIC, Slavko S. KOMARICA, Dragisa GLISIC, and Mánailo (Micha) LOMPAR.